Jednací číslo: **37 T 5/2016 - 565**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. března 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Alice Erleové a přísedících Marcely Mašové a Ing. Karla Vrobela **t a k t o :**

Obžalovaný

J a n R.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava 1 od 29. 4. 2016,

j e v i n e n, ž e

1)
v přesně nezjištěných dnech v období letních prázdnin roku 2010 nebo 2011, v xxx, v prostorách rodinného domu č. xxx, ve kterém bydlel společně s manželkou a nezletilou dcerou A. R., nar. xxx, přišel do pokoje své nezletilé dcery, která v tu dobu již spala, vysvlékl jí kalhoty od pyžama včetně spodního prádla a začal jí holit pubické ochlupení jednorázovým holicím strojkem, který si za tímto účelem přinesl, a poté, co se poškozená probudila, si vysvlékl spodní díl pyžama, ve snaze po nízkém ukájení sexuálního pudu, využil svého nadřazeného postavení a autority otce vůči poškozené, stejně tak své fyzické převahy a neznalosti poškozené v sexuální oblasti, a z ní vyplývající nemožnosti posoudit následky jeho jednání, a tomuto se účinně bránit, v poloze, kdy poškozená ležela na posteli s roztaženýma nohama na tuto nalehl, rukama jí přitlačoval ruce v oblasti zápěstí k posteli a opakovaně nejméně ve třech případech částečně zasunul svůj pohlavní úd do pochvy poškozené, aniž by došlo k porušení panenské blány, přičemž poškozená v důsledku bolesti, kterou při tomto pociťovala, se vzepřela, shodila ho z postele a utekla na toaletu, kdy v důsledku popsaného jednání utrpěla poškozená blíže nespecifikované poranění projevující se bolestivostí v oblasti genitálií a problémy při močení, v souvislosti se kterými nevyhledala lékařské ošetření a daného sexuálně motivovaného jednání vůči své dceři se dopustil přes to, že si byl vědom svých povinností plynoucích mu ze závazků, které mu vyplývaly z postavení otce žijícího s poškozenou ve společné domácnosti,

zahrnujících rovněž péči o její citový a mravní vývoj, jakožto i možného negativního dopadu svého jednání na její další vývoj, zejména v oblasti sexuální,

2)
v přesně nezjištěných dnech v období od roku 2013 do 29. 4. 2016, v xxx, v prostorách rodinného domu č. xxx a v bytě v xxx, na ul. xxx, tedy v místech svého trvalého bydliště, kde se fakticky zdržoval společně se svou manželkou a nezletilou dcerou A. R., nar. xxx, v podnapilém stavu, ve snaze po nízkém ukájení sexuálního pudu, opakovaně s frekvencí několikrát do měsíce, osahával svou nezletilou dceru přes oděv i na holém těle na intimních místech, sahal jí na prsa, zadek, také mezi nohy s tím, že zjišťoval, zda má na přirození ochlupení, opakovaně jí obnažoval prsa, tyto mačkal, olizoval, líbal, přes její výslovný nesouhlas za ní chodil do koupelny, když se sprchovala a na toaletu, když vykonávala potřebu, sděloval jí, že má hezká prsa a vagínu, dále ji ve dvou případech přinutil, s odůvodněním, že se takto musí připravovat na budoucí život, sledovat DVD s pornografickou tematikou zobrazující různé heterosexuální praktiky, pod shodnou záminkou pak přiměl poškozenou, aby se před ním vysvlékla do naha a sahala mu na jeho obnažený penis, také opakovaně přiměl poškozenou k tomu, aby požila jednu až dvě odlivky alkoholického nápoje, čemuž poškozená ze strachu z jeho křiku a vulgárních nadávek vyhověla, přičemž daného sexuálně motivovaného jednání vůči své dceři se dopustil přes to, že si byl vědom svých povinností plynoucích mu ze závazků, které mu vyplývaly z postavení otce žijícího s poškozenou ve společné domácnosti, zahrnujících rovněž péči o její citový a mravní vývoj, jakožto i možného negativního dopadu svého jednání na její další vývoj, zejména v oblasti sexuální,

t e d y

ad 1)
j e d n a k
jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal uvedený čin souloží a na dítěti mladším patnácti let,

j e d n a k
vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

j e d n a k
úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a spáchal uvedený čin ze zavrženíhodné pohnutky,

ad 2)
j e d n a k
jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a spáchal uvedený čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti

j e d n a k
přiměl jiného k obnažování zneužívaje jeho závislosti a spáchal uvedený čin na dítěti,

j e d n a k
úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil důležitou povinnost vyplývající z rodičovské

zodpovědnosti, spáchal uvedený čin ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)
j e d n a k
zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

j e d n a k
přečin soulož mezi příbuznými dle § 188 trestního zákoníku,

j e d n a k
přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

ad 2)
j e d n a k
zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

j e d n a k
přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odstavec 2, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

j e d n a k
přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 99 odstavec 2 písmeno b), odstavec 4 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené A. R., nar. xxx, bytem xxx, **částku ve výši 300.000,- Kč.**

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, Slezská Ostrava, Michálkovická 108, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Po provedeném dokazování u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav a

vinu obžalovaného Jana R. tak, jak je konstatováno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný Jan R. ve svém výslechu v rámci přípravného řízení uvedl, že to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, se nezakládá na pravdě. Dcera si to asi vymyslela z toho důvodu, že v poslední době dostávala za špatné známky. Do jejího pokojíku za ní nikdo nechodil, měla tam klíč, pokud chtěla být sama, tak se tam zamykala. Ve vztahu k prvnímu skutku uvedl, že v době, když bydleli v xxx, tak měla dcera pokoj dole, oni bydleli nahoře s rodiči. Celkem jich v domě bydlelo osm, neboť zde ještě bydlí sestra. Každý měl svou samostatnou bytovou jednotku. Nahoře měli společnou koupelnu, záchod, kuchyň a obývák. Oni měli svůj pokoj společně s obývákem, dcera měla pokojíček dole u vchodu. Dole byla ještě jedna ložnice, obývák, koupelna a záchod, což užívala sestra. Už v tomto pokojíku se dcera zamykala. On trávil většinu času nahoře. Dolů se šel za sestrou nebo dcerou podívat jen občas. K druhému skutku konstatoval, že do bytu v xxx, na ulici xxx se přestěhovali v říjnu roku 2013. Jedná se o byt velkosti 3+1, také zde má dcera svůj pokojíček, který si může uzamknout. Zamyká se jen občas, když se převléká. Za dcerou do pokoje chodí jen tehdy, pokud ji chce zkontrolovat, zda se učí, anebo když potřebuje jít na počítač. Žádné DVD s pornem dceři nepouštěl, on osobně ho také nesleduje. Rozhodně popřel, že by ji měl holit. K dotazům uvedl, že má doma 2 DVD s porno tématikou, ale ani neví, kde jsou. Přehrávač DVD doma má, má ho ve svém pokoji i jeho dcera. Dceru někdy požádal, aby mu nalila alkohol do půlky, ale nikdy jí sám alkohol nenalil, ani jí neumožnil, aby si ho pro sebe nalila sama. Po přestěhování do xxx trávila některé víkendy dcera u jeho rodičů, jinde nepřebývala. Také přes prázdniny bydlela u babičky, ale rozhodně to nebylo z důvodu jejího špatného prospěchu. Popřel, že by někdy nutil dceru k tomu, aby se svlékala, není pravda, že by jí nějak mačkal prsa, okukoval nebo olizoval. Připustil, že jí jednou na základě její vlastní žádosti prohmatal prsa přes oděv. Bylo to kvůli tomu, že měla nějaký nárůst na prsu a chtěla po něm a po jeho manželce, aby se jí na to podívali. Manželka si s tím nevěděla rady, tak to udělal on. Nahmatal jí nějakou bulku, tak se vydali k lékařce. Manželka jí to pak mazala nějakou mastí. Před dcerou nikdy nechodil obnažený, v životě by se jí neodvážil ukázat svůj penis. On se svou rodinou byl na společné dovolené s Bohušem a jeho ženou Geňou, nikdo z nich mu jeho chování k dceři nevytýkal. To dělali příbuzní v době, kdy bydleli ještě s rodiči, kdy mu bylo řečeno, že si dcera stěžovala, že jí leze do pokojíku, obtěžuje ji a znásilňuje, což však nebyla pravda, neměl důvod, proč by to dělal. Dcera mu sice vyčítá, že moc pije, ale to on nedělá. Dcera má se svou matkou hezký vztah, baví se spolu, učí se spolu, ale to on s dcerou také. On osobně má se ženou normální vztah, občas se sice pohádají, ale to je všude. Jeho manželka si dá občas pivo, dvoudecovku, tvrdý alkohol málo, na oslavě, což je tak dvakrát až třikrát do roka, tak dvě štamprle. Doma si koupí tak jednou za týden dvoulitrovku piva v petce, jednou za měsíc pak půl litru vodky. Intimní vztah se ženou má, stýkají se tak jednou až dvakrát za týden. S manželkou spí v ložnici, on má dvoudílné pyžamo a pod ním spodní prádlo, manželka nosívá noční košili a pod ní spodní prádlo, dcera spí v dvoudílném pyžamu. Doma nemívají časté návštěvy, občas se staví otec s manželkou a manžel od sestry Marcely, ale ten jen v době, když měl nemocenskou. Tu měl od 25. 2. 2016 do 31. 3. 2016, měl polámané prsty na noze, chodil o holích, protože měl sádru. U nich v bytě zasahovala policie pouze jednou, a to 17. 3. 2016. Měli na návštěvě otce s bratrem, něco se vypilo a začali se mezi sebou hádat. Bylo to i kvůli tomu, že dcera stále jezdí do xxx za rodiči a tam se neučí. Až ráno se dozvěděl, že dcera volala policii. Když se jí ptal, proč to udělala, tak mu neodpověděla. Doma se neholí, jednou za tři měsíce se jde nechat oholit k holiči. Holil se, když byl mladší. Doma má žiletku, starou oboustrannou. Je uschována v dřevěné krabici. Dcera má nějaké kamarádky, neví, jak se jmenují, jednou se na chvíli za ní zastavily na pokec, ona je u nich doma nenavštěvuje. Nemá zkušenosti s tím, že by dcera lhala. Ve škole se učí na čtyřky. Proto taky nechce, aby jezdila do xxx, protože tam nemá na učení čas, pomáhá na poli a hlídá děti od jeho sester. Kvůli tomu je taky na něho naštvaná. Za špatný

prospěch ji trestá tak, že ji plácne po zadku. Ke zhoršení ve škole došlo zhruba před rokem a půl až dvěma. Dcera má doma přístup k internetu, je možné, že našla doma DVD s porno tématikou. Dcera žádného přítele nemá, neví o tom, zda již měla s někým pohlavní styk. Se sestrou Marcelou a jejím manželem mají dobrý vztah, když byla nemocná, tak se jí starali o dceru. Nosí oblečené slipy. Dcera chodí spát o půl deváté, o prázdninách v devět. Ze zájmů dcery by uvedl jízdu na kolečkových bruslích, na kole, hraje si na školu, počítačové hry, šipky, kulečník, sem tam si společně zahrají karty. Popsaný problém s bulkou řešili v době, kdy dcera měla asi deset roků. Manželka je v invalidním důchodě, špatně slyší, kvůli toho má naslouchátko, má epilepsii. Dcera začala vyspívat kolem deseti let, od jedenácti let má měsíčky. S tím se svěřila manželce a ona mu to pak řekla. V intimním životě nemá problémy. Zda se dcera holí neví, ale vzhledem k tomu, že si kupuje holítka, tak asi ano. Při vazebním zasedání ohledně rozhodování o vzetí do vazby setrval na tom, že se jednání kladeného mu za vinu vůči dceři nedopustil. U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že nic neudělal. Pokud by ji měl holit, musel by si přinést nějaký hrníček s vodou, mýdlo na holení, navíc jednorázové holítko neměl, měl jen starou žiletku, co se vyměňuje druhou stranou. Dcera by se v důsledku toho obudila, jestli spala. Do koupelny jí nechodil okukovat, u nich to bylo běžné, že si chodili sourozenci mezi sebou do koupelny, že se myli společně, nestyděli se. Dceru nikdy neosahával, kromě toho, jak jí vyrostlo prso, jinak ne. Taky dceru neznásilnil. Mohla se v pokojíčku i v koupelně a na záchodě zamykat. Nesahal na ni, nezjišťoval, jestli jí rostou chlupy, nelíbal ani za ní nechodil na záchod. Neokukoval ji. Pokud jde o alkohol, tak jednou si usrkla piva, ale nic jí nedával ani jí, ať alkohol pije. Dcera se špatně učila, navíc se jí v xxx moc nelíbilo, tak chtěla pořád jezdit do xxx za babičkou, ale to neviděl rád, protože tam by musela pomáhat na poli a zase by neměla čas na učení, tak jí to občas nedovolil. Nic se prostě nestalo.

K dotazům uvedl, že pokud by měl vysvětlit motivaci dcery, tak je to asi kvůli tomu, aby byla zajímavá před kamarádkami, chtěla se zviditelnit. Neměla asi takovou pozornost, jakou chtěla, přestěhovali se do města a tam neměla tolik kamarádek. Pokud mu bylo předestřeno, že uvedl, že dceru do koupelny nechodil okukovat a současně uvedl, že to u nich bylo běžné, tak uvedl, že oni doma s rodiči a sourozenci neřešili, že když se někdo koupal a někdo tam přišel si umýt ruce apod. Takhle to bylo i s dcerou, ale ona se mohla zamknout. Chodil jí tedy do koupelny, ale ne že by ji okukoval, ale když si třeba potřeboval umýt ruce. Na záchod za ní nechodil.

Znovu se, stejně jako v přípravném řízení, vyjádřil k soužití s manželkou a dcerou, a to jak v domě rodičů, tak následně v bytě v xxx. Dále uvedl, že manželka byla s dcerou na mateřské dovolené 4 roky, poté nepracovala, je na invalidním důchodu. On sám pracoval na tři směny, tedy měl dvě ranní, dvě odpolední, dvě noční a dva dny volna. V péči o dceru se starali společně. Nikdy nebyly žádné neshody ani problémy mezi ním a manželkou ohledně výchovy dcery. Co se týče školního vzdělávání, s dcerou se připravovali do školy oba dva, více manželka. Moc tomu ale nerozuměli, potom se dcera jezdila učit k sestře obžalovaného. Pokud jde o výchovné problémy s dcerou, tak většinou neposlouchala kvůli učení, resp. moc se jí nechtělo. S domácími povinnostmi pomáhala, výchovné problémy s ní nebyly. Párkrát dostala po zadku, párkrát i dostala facku od obžalovaného, takovou menší, plácnutí, ale to už měla asi xxx roků. Dcera se ve škole učila na čtverky, za špatné známky dostávala jenom po zadku, a to jednou nebo dvakrát za měsíc. Po celou dobu, tzn. jak v xxx, tak potom v xxx, žila s ním a jeho manželkou, jen přes letní prázdniny na měsíc byla u prarodičů na chalupě. V době, kdy bydleli v xxx, tak jezdila třeba na měsíc nebo na víkendy nebo i na týden do xxx, protože se trošku lépe učila s mladší sestrou obžalovaného. Co se týče zdravotního stavu dcery, od malička je dobrý, neměla žádné problémy ani kromě běžných dětských nemocí neměla žádné jiné. Chodila na logopedii, většinou k lékařům chodila s matkou, pravidelné očkování a podobně zařizovala manželka obžalovaného.

Dále k dotazům uvedl, že když se dcera převlékala, tak byl v obývacím pokoji a ona v pokojíčku, mohla se zamknout, a to jak v xxx, tak v xxx. Měla vlastní pokoj a měla tam i vlastní oblečení. V xxx byla koupelna dole i nahoře. Dcera se chodívala koupat většinou dolů, protože měla pokojíček dole. I obžalovaný se chodil koupat dolů. Když pak bydleli už nahoře, tak dolů do koupelny nechodil. Když uváděl, že se stalo, že do koupelny šel, když se dcera koupala, že si šel třeba umýt ruce a podobně, tak to se stávalo jenom před šichtou, a to bylo vlastně skoro každý den. Ale dcera se mohla v koupelně zamknout. Na záchod za ní vůbec nechodil. Párkrát se stalo, že když se myla v koupelně, tak tam vlezl, ale to bylo jenom párkrát, výjimečně. Po celou dobu, jak v xxx tak v xxx, se mohla v koupelně, pokojíčku i na záchodě zamknout. Je ale pravdou, že v xxx se asi půl roku poté, co se přestěhovali, teprve dodělávaly háčky na dveře. Dcera si ale nestěžovala nebo neříkala, že by se chtěla zamykat. Ani poté, co byly již háčky na dveřích, se dcera vždycky nezamykala. On ji ale nekontroloval.

Znovu zopakoval, že dceru nikdy neosahával, jen jednou se stalo, že jí, asi z důvodu dospívání, nateklo jedno prso, tak to přes tričko zkoušel. Manželka nevěděla, co s tím, tak zkoušel on, jestli tam dcera něco nemá. Zkoušel přes tričko, jestli jí skutečně oteklo. Zjistil, že ho měla nateklé, tak jí to manželka namazala a jely k doktorce a doktorka říkala, že to je tím dospíváním. V jiném případě na dceru nikdy nesahal, a to ani, že by jí masíroval apod. Nesahal ani na žádné jiné části jejího těla. Pokud jde o první skutek, tak nikdy za ní nešel v noci do pokoje. Nic z toho, co uvádí, není pravda. Vysvětluje si to tím, že chtěla upoutat pozornost mezi kamarádkami, protože s ní nikam nejezdili a holky ve třídě měly více peněz a rodiče, kteří s nimi jezdili pryč, tak asi proto. Dosáhla by tím toho, aby si jí všímaly. Do pokoje v noci za ní nikdy nechodil, neosahával ji, nevysvlékal z pyžama ani jí nezkoušel holit. Neví, jestli se dcera holila, ale jednou nebo dvakrát viděl, že měla u sebe v pokojíčku jednorázové holítko. On sám měl doma nějaké staré holení, ale nepoužíval ho. Sám se neholil, jezdil k holiči. Párkrát se stalo, že se holil doma, ale jen v době, kdy byl mladší.

Dále uvedl, že jeho vztah k alkoholu je kladný, vypije si, ale nepřehání to ani není poté agresivní. Když chodí do práce, tak před prací nepije, po práci si zajde na pivo, ale pak hned jede domů. Když je doma a má volno, tak pije, dá si jedno, dvě piva. Pije pivo a dá si třeba dvě štamprle vodky. Více vypije jen na nějaké oslavě. Dceři nikdy alkohol nenaléval, jenom trošku si usrkla piva. Dcera sama chtěla pivo zkusit. Tvrdý alkohol jí nikdy nenaléval ani jí nedovolil, aby si sama nalila. Pokud jde o manželku, tak ta také pije, dá si tak jedno malé pivo jednou za tři dny nebo týden, sem tam si dá víno, ale tvrdý alkohol vůbec nepije. Dcera říkala, že se jí nelíbí, že on a manželka pijí, chtěla, aby pili méně. DVD s pornografickou tématikou doma nějaké měl, dceři je ale nepouštěl. Sám si je pouštěl sem tam po odpolední směně, všichni už spali, ztlumil hlas, aby to nešlo slyšet, na chvilku se díval a usnul u toho párkrát a možná se stalo, že se vzbudila dcera a šla třeba na záchod nebo se napít a možná to viděla. Nikdy se na porno nedíval přímo s dcerou ani s manželkou. Pokud jde o nějakou sexuální výchovu nebo seznámení se sexuálním životem, dceru neučili, nic jí neříkali. Nenavštěvovala gynekologii, to by věděl. Dcera se mu nesvěřovala se svými problémy. Nestalo se, že by obžalovaného s manželkou přistihla při pohlavním styku či jiných sexuálních praktikách. Mohlo se stát, že jej dcera mohla vidět nahého, např. když se koupal a nebyl zamčený, ale že by se nějak ukazoval přímo, to ne. Nechodil po bytě nahý.

Pokud jde o aktuální vztah k dceři, tak s dcerou nyní není v kontaktu, nepíší si ani dopisy. Dcera bydlí u jeho rodičů, resp. u jeho mladší sestry, je v její péči. Dcera nechtěla být u matky, neví, z jakého důvodu. Asi proto, že k manželce chodil švagr a asi tam popíjeli, a to se dceři nelíbilo. Dále ví o tom, že se dcera nyní trošku spravila s učením, díky tomu, že se s ní učí teta.

Pokud byl dotázán, zda se mu rodinní příslušníci zmiňovali o jeho nevhodném chování k dceři, tak uvedl, že to bylo ještě v době, kdy bydleli v xxx, něco se o tom bavili.
Bavili se, že prý chodí k dceři do pokoje a že prý ji znásilnil, ale to není pravda. Řekli jim, že se nic nestalo, že si to může vymyslet. S dcerou to vůbec neřešil, ani se jí neptal, proč to říká. Konkrétně mu to řekla matka a sestra, že to slyšely, vytýkaly mu to a dál se to neřešilo. Řekl jim, že se to nestalo a dál to neřešili. Nic jiného se neřešilo, tedy jen jedinkrát to s ním rodina řešila. Dále ví o tom, že manželka s dcerou byly na návštěvě u pana W. a jeho ženy, tam to prý dcera vykládala, ale neví, co přesně. Manželka mu řekla, že prý má osahávat dceru.
W. se jej ptali, jestli je to pravda a nijak to neřešili ani mu nic neřekli. Jim také řekl, že se nic nestalo. Ani tehdy se dcery neptal, proč to vykládá. I manželce řekl, že nic takového nedělá. Měli pokoj vedle pokoje dcery, tak to by viděla, že tam chodí nebo něco dělá dceři. Ze začátku manželka nevěděla o té první události, kdy měla dcera říct, že ji měl znásilnit. Věděla to až později. Manželka to nějak nevnímala, měla problémy s epilepsií, dál to neřešila.

Po přečtení výpovědi z přípravného řízení, obžalovaný uvedl, že je to tak, jak dříve uvedl, nechtěl k tomu nic uvést. K dotázaným rozporům pak vysvětlil, že pokud jde o jednorázová holítka, tak je pravdou, že mu jednou přišla holítka, dal je dceři, sám je nepoužíval. Dále uvedl, že je navíc i pravdou, že o tom, že A. mluvila o znásilnění, hovořil i se svou starší sestrou Marcelou, a to již v době, kdy bydleli v xxx. Tedy řešili to s ním různí příbuzní. Opakovaně pak uvedl, že neměl důvod nic řešit s dcerou, když se nic nestalo.

Dále k dotazům uvedl, že ani při rodinných oslavách se u nich nepilo hodně. Je pravdou, že jednou u nich zasahovala policie, to popíjeli a hádali se, resp. bratr manželky s manželkou. U dcery se po přestěhování z xxx zhoršilo učení, i kvůli kamarádům, neměla v xxx nikoho. Bylo jí smutno po prarodičích i po kamarádce. Neříkala však, že by měla zájem se odstěhovat zpět k babičce do xxx a žít tam.

Poškozená nezletilá A. R., dcera obžalovaného, v rámci přípravného řízení ve svém výslechu uvedla, že do roku 2013 bydlela v xxx společně s dalšími příbuznými. V přízemí domu bydlela teta Marcela P. se strejdou, sestřenicí a bratrancem, také ona tam měla pokoj. Nahoře bydleli její rodiče a babička s dědou. Ona nahoru chodila na návštěvy. Protože docházelo k různým hádkám, tak se přestěhovali do xxx. Hádali se všichni, většinou, když byli opilí. Teda vyjma dědy, který nepije, jenom když je nějaká návštěva či jiná akce. Následně se z domu po nich odstěhovala i teta Marcela s celou svou rodinou a místo ní na barák k prarodičům přišla teta Zuzka s Michalem. V době výslechu bydlela asi týden právě u tety Zuzky, a to z toho důvodu, že nechce bydlet s mamkou (*otec byl v té době ve vazbě)*, protože tam je s ní i strejda Mirek P., který s ní pije. Před tím byla ve xxx v Havířově, protože ji nechtěli nechávat s mamkou, která by se jí mohla vyptávat, proč to udělala a tak podobně, protože by chtěla zjistit, proč se to vlastně celé řeší. O tom, co se stalo, řekla poprvé tetě Marcele a strejdovi Mirkovi P. Bylo to v sobotu, když šli spolu do obchodu v roce 2010 nebo 2011, tak to mohla mít xxx nebo xxx roků, chodila tehdy do xxx třídy. Domnívá se, že jí bylo spíše xxx let, protože šla do školy o rok později, bylo to asi v létě, protože si pamatuje, že bylo hezké počasí. Řekla jim, že ji taťka znásilnil, na což reagovali tak, že kdyby se to ještě někdy opakovalo, tak jim to má říct, že to budou řešit. Znásilnění dle jejího názoru je to, že to chce nějaký chlap s holkou dělat, může ji například domlátit, ona je pak mimo a on to s ní dělá. Jednou večer, ona už spala, za ní přišel taťka do pokojíku, rozsvítil, přinesl s sebou holítko se žlutým kelímkem na vodu. Svlíknul jí spodek pyžama, kalhotky, vzal holítko a začal ji holit, aby vypadala hezky. On sám si také svlékl spodek pyžama, slipy, takže zůstal od pasu dolů nahý a šel do ní. Ona ležela na zádech, ruce měla nahoře a nohy měla roztažené. On ji chytil za ruce, lehl si svým břichem na

její břicho a dal svůj penis do její vagíny a začal se pohybovat stejným způsobem, jako se chlapi pohybují, když dělají sex. To oholení trvalo tak 10-15 minut a sex tak 3 až 5 minut. Pak se úplně probudila a nevěděla, co se děje, zda se jí to jenom nezdálo. Viděla, jak na ní taťka leží, tak ho odstrčila a on spadl na zem na koberec. Pak si vzala pyžamo a kalhotky a utíkala na záchod. Otec tam za ní přišel, to už byl oblečený a ptal se jí, zda to nechce ještě jednou, což odmítla. Otec pak šel asi nahoru do ložnice, mohlo být tak kolem jedenácté hodiny večer. Na druhý den ji ve škole bolela vagína, nic s tím nedělala, přešlo to samo na druhý den. Ta vagína ji bolela tak, jako by tam pořád měla ten penis, ale žádného zranění si nevšimla. Na druhý den to nikomu neřekla, protože taťka byl doma a ona nevěděla, co by udělal. Ona to však chtěla někomu říct, tak se pak svěřila v tu sobotu tetě Marcele a strejdovi, jak už říkala. Taťka jí k tomu pak nic neřekl, nic jí nevysvětloval. Pouze babička jí řekla, potom, co se stalo, že kdyby chtěla mít něco s nějakým klukem, tak si musí dát pozor. Nikomu dalšímu se s tím již nesvěřila, ale teta Marcela to řekla tetě Zuzce, a ta spolu se strejdou Michalem rozhodli, že to řeknou babičce, aby se celá věc vyřešila. Babička to nakonec řekla i její mamce. Musela to udělat opatrně, aby nebyla nervózní, nenapila se a nedostala epileptický záchvat. Také řekli její mamce, že celá věc je nahlášena na sociálce, což ve skutečnosti nebyla, jenom takovým způsobem chtěli postrašit taťku. Potom se mezi ní a taťkou vztah zhoršil, někdy se k ní choval hrubě, což mamka viděla. Jeho chování se po přestěhování na xxx ještě zhoršilo. Mamka dost popíjela, pak chodila spát kolem osmi hodin, když se náhodou probudila, tak nemohla chodit. Musela jí pomáhat jít na záchod, stalo se, že počůrala koberec. Ona chodila spát asi deset minut po mamce. Měla vlastní pokojík, rodiče spali v ložnici. Někdy, když byl taťka opilý a usnul již kolem sedmé večer, tak ho nechali spát na gauči v obýváku. Stávalo se, že když mamku uložila spát, tak po ní začal otec vulgárně řvát, že je kurva, piča, není jeho dcera a má vypadnout z baráku. Bylo to proto, že byl opilý. Opilý byl v podstatě pořád. Když byl náhodou střízlivý, tak ho nic nezajímalo, vadilo mu, že na něho mluví, protože se chtěl dívat na televizi, doma s ničím nepomáhal. Když se stavil strejda Mirek, tak vždy přišel s nějakým alkoholem, a pak se opilí pustili do nějakých prací, něco opravovali, dávali záclony atp. S učením jí rozhodně nepomáhal, i když byl střízlivý, tak byl protivný. Taťka za den vypil tak 4 nebo 5 půl litrovek vodky, někdy, když přišel strejda, tak do toho nějaké to pivo nebo víno. Když byl opilý, tak za ní přišel do pokojíku a do ucha jí něco řval, u toho plival a jak mluvil, tak sliny se zbytky jídla jí stékaly do toho ucha. Minulý rok, před Vánocemi, teda asi 22. 12. 2015 přišla ze školy domů, chtěla se najíst polívky, taťka, který už byl opilý, jí tu polívku vzal s tím, že nemá co jíst, že je tlustá. Ještě týž večer za ní přišel kolem půl sedmé nebo sedmé do pokoje a začal ji bít pěstí do hlavy a do žeber. Modřiny sice neměla, ale týden ji bolela hlava. Po tomto incidentu jela hned za babičkou, ta jí říkala, že na Vánoce a Silvestra domů nepůjde, protože by ji taťka jenom bil. Otec měl někdy od února nebo března berle a těmi ji někdy bezdůvodně bil. Větší incident se odehrál v době, když teta Marcela slavila xxx let. To u babičky musela jednu noc dokonce přespat, protože jí otec nadával a bil těmi berlemi. Ve škole ve zdravotní výchově měla její spolužačka M. W. referát o znásilnění, když se jí paní učitelka ptala, zda nezná někoho, kdo byl znásilněný, tak chtěla uvést její jméno, ale druhá kamarádka po ní chtěla, aby to neříkala. Byla to asi V. V., protože se to ozvalo někde ze třídy zezadu. Paní učitelka se jí zeptala, zda potřebuje pomoct, s čímž ona souhlasila. V kostce jí povykládala, co se jí doma děje, paní učitelka to pak sdělila paní G., která si ji druhý den zavolala a vyzvala ji k tomu, aby vše, co se jí stalo, napsala na papír. Poté kontaktovali policisty a v pátek ji odvezli do xxx do Havířova. S tím, co se jí stalo, se ze svých kamarádek svěřila M. W. a M. K. K dotazům uvedla, že pokud jde o první skutek, tak se probouzela postupně, prvně procitla, jak rozsvítil, pak cítila jak ji holí a osahává a úplně se probrala v okamžiku, kdy cítila, že do ní vniká. Chloupky na přirození jí začali růst před desátým rokem, v době, kdy se událost odehrála, je již měla. Ona osobně se začala holit až v jedenácti letech, ale to spíše nohy. Když se probudila, tak vlastně nechápala, co se odehrává, byla z toho v šoku. V tu dobu neměla žádnou povědomost o sexu. Otci žádným způsobem

nedávala najevo, že se jí to nelíbí, protože byl opilý a nakonec by ji ještě zbil. Dále uvedla, že když byl otec opilý, tak ji večer osahával,a to na nohách, zadku, mezi vagínou a na prsou. Většinou byla oblečená, ale stávalo se také to, že jí vyhrnul pyžamo nahoru a začal jí prsa líbat a olizovat. Popisované se začalo dít až v době, kdy se přestěhovali na xxx. Pokud se má vyjádřit k tomu, jak to bylo často, tak když měl týden volno, tak to bylo každý den, v pracovní týdny to bylo v těch dvou dnech, kdy měl volno. Jednou nebo dvakrát ji osahával i na holém přirození. Ruku jí zastrčil pod pyžamo a hladil ji po vagíně. Otec také za ní pořád chodil do koupelny. Když se šla koupat, tak si hned přišel mýt ruce. Říkal jí, že se nemá před ním stydět, že má hezká prsa, vagínu, že je tlustá. Koupelna by se dala zajistit háčkem, ale obávala se, že by pak otec dveře vyrazil. Neříkala mu, aby za ní do koupelny nechodil, ale její mamka ano, ale on na to odpověděl, že si jde umýt ruce, a že je to jedno. V koupelně na ní nesahal. Rovněž jí otvíral dveře na záchodě, když tam byla, ptal se jí, zda je již hotová a zda s ním nechce tancovat nebo hrát šipky atp. Nahého otce viděla, když se koupal a chtěl po ní, aby mu umyla záda. Ve třech nebo čtyřech případech na xxx a jednou v xxx došlo k situaci, že se před ní a mamkou předváděl, svlékl si spodní část oděvu, a chtěl po ní, aby se taky svlékla na spodní polovině těla s tím, že pokud tak neučiní, tak ji zbije. Komentoval to tak, že ji připravuje na situaci, kdyby náhodou někdy viděla nějakého kluka nahého. Když se ho mamka ptala, co to dělá, tak řekl, že se jen předvádí a oba se tomu pak smáli. To chodila do xxx třídy a pak se to stalo ještě o prázdninách. Také požadoval, aby mu sáhla na penis, že pak teprve bude připravená, měla strach, že pokud to neudělá, takže ji zbije. Mamka byla u toho a neudělala vůbec nic, neřekla mu, aby toho nechal. Na začátku mu penis nestál, ale poté, co na něho sahala, tak pak už trochu ano. Otec s penisem pak už nic nedělal, jen asi další půl hodinu ležel nahý a až pak se oblékl. Tohle se stalo asi dvakrát nebo třikrát vždy v bydlišti xxx. Naposledy to bylo, když byla v sedmé třídě. V osmé třídě jí sahal na prsa. Filmy s porno tématikou viděla, a to ve dvou případech, jednou v xxx a jednou na xxx. Filmy byly na DVD, zachycovaly sex mezi mužem a ženou. Koncem března nebo začátkem dubna 2016 jí také nabízel otec alkohol, byla to ořechovka. Musela se napít, protože kdyby to neudělala, tak by nejprve začal řvát a pak by ji zbil a ona neměla o nějaký kravál zájem. Vypila jednu půlku. Daná situace se opakovala vícekrát. V podstatě vždy, když byl opilý, tak měl pod stolem vodku, nalil ji a nabídl jí. Bylo to v době jeho volna tak dvakrát nebo třikrát do týdne, když jí to nalil, tak to musela vypít. V xxx to nedělal, začalo to na xxx. Jednou ji také opila babička, když jí dala na její svátek víno. Na situaci, kdy volala policisty, si pamatuje. Volala do xxx, a to na popud mamky. Bylo to v den, kdy byl u nich na návštěvě bratr mamky Jan Z. a děda, popíjelo se, taťka byl opilý a škaredě do ní rýpal. Vše vyvrcholilo tím, že když shodil rajčatový salát a ona šla mamce pomoc s úklidem, tak jí dal facku za to, že jí pomáhá. Byla přítomna i tomu, že otec napadl její mamku, a to tak, že jí vybil dva zuby. Když byl na nemocenské, tak dva měsíce skoro v kuse pil. No a v opilosti pak bil mamku i ji. S Bohušem, spolupracovníkem otce a jeho ženou Geňou byli na dovolené jen rodiče, to jí bylo asi xxx roků, ona s nimi nebyla. Pak u nich byli jednou na návštěvě xxx. Menstruaci má od jedenácti let. Používá vložky, tampon nikdy nezkoušela. Vulgárně otec nadával nejen jí, ale i její mamce. Obě vyhazoval z bytu. Kvůli špatné atmosféře, která v rodině panovala, bydlela delší dobu u tety Zuzky. Byla tam od března do konce sedmé třídy, zlepšila si i známky ve škole. K situaci, kdy jí zasunul penis do vagíny, došlo jenom v tom jednom případě, jak to již popsala a šel tam asi čtyřikrát nebo pětkrát. Měla strach, aby nejel úplně dolů. V deseti letech mohla vážit tak 48 kg a měřila asi 153 cm. Nemá sexuální zkušenost s žádným klukem. Vztah s mamkou má dobrý, ale vadí jí, že pije. Nechce se k ní vrátit, chce zůstat u tety Zuzky. U hlavního líčení byla výpověď nezletilé svědkyně přečtena za splnění podmínek ustanovení § 102 odstavec 2 trestního řádu.

Svědkyně Marcela R., matka poškozené a manželka obžalovaného, v rámci přípravného řízení uvedla, že s manželem se seznámila asi před patnácti lety, nejdříve bydleli u jeho rodičů

v xxx a asi před dvěma lety se přestěhovali do xxx, na ulici xxx. S manželem se nehádali, jejich soužití bylo bezproblémové. Důvodem pro přestěhování bylo to, že na baráku bylo hodně práce, na tu manžel moc nebyl, takže tchýni musela pomáhat ona a pak se nestíhala věnovat dceři a učit se s ní. Kvůli tomu, že manžel na domě nepracoval, byly neustálé spory mezi tchýní a tchánem, které vyvrcholily tím, že jim řekli, že se mají z domu odstěhovat. O domácnost a výchovu dcery se manžel nestaral. Asi před dvěma lety, to již bydleli na současné adrese, se jí svěřila dcera s tím, že jí manžel svlékl pyžamo a zasunul jí penis do pochvy. Mělo se to stát ještě v xxx v době, kdy chodila do třetí třídy. Dle jejího sdělení jí to dříve neřekla proto, že měla strach, aby nedostala epileptický šok, tak jí to svěřila až po operaci, kdy byl její zdravotní stav lepší. Manželovi asi týden poté řekla, aby dceru nechal na pokoji, že se potřebuje učit, že má špatné známky. Když byl manžel opilý, tak dceru nenechal se učit, požadoval, aby s nimi seděla a dívala se na televizi. Dceři se to nelíbilo, ale nic neřekla, protože měla strach, že ji zbije. O tom, co se stalo, se nikomu z příbuzných nesvěřila. Neuměla to řešit. O tom, že celá věc vyšla najevo, se dozvěděla asi před dvěma týdny v pátek, kdy dcera již ze školy přišla se dvěma sociálními pracovnicemi. Bylo jí řečeno, že se ve škole dcera v souvislosti s nějakým referátem zmínila o tom, že ji měl otec zneužívat. Dcera si vzala věci a s jejím souhlasem ji sociální pracovnice umístila do xxx v Havířově. O ničem jiném, co se dělo mezi manželem a její dcerou neví. Dozvěděla se o tom, že v xxx se o tom už vědělo dávno, ale nikdo jí o tom nic neřekl. Manžel popíjel pivo i tvrdý alkohol, když byl opilý tak jí a dceři vulgárně nadával, rozbíjel věci a vyhazoval je z balkonu (bydlí v prvním patře), také ji bil. Manžel pil v podstatě každý den. A. bil také, dával jí facky. Ona taky popíjela alkohol, ale na dceru nebyla agresivní. Ona osobně A. nikdy alkohol nenabídla, manžel jí nabídl v jednom případě štamprli, buď s rumem, nebo vodkou. A. to ochutnala, ale celou štamprli nevypila. Říkala mu, ať to nedělá, ale on ji neposlechl. Dcera jezdila často za babičkou do xxx, byla tam o víkendech a o velkých prázdninách asi měsíc. Manžel má asi pět nebo šest CD s pornografickou tématikou, pouštěl si je večer, když už ony spaly. K intimnímu soužití uvedla, že manžel po ní požadoval pohlavní styk, když byl opilý, za střízliva ne. Pohlavní styk měli asi 4 x za týden. Preferovali klasický a anální pohlavní styk. Orální sex nepraktikovala. První menstruaci dostala A. v jedenácti letech. Holit přirození si A. začala v těch jedenácti letech. Manžel, když byl opilý, tak chodil do koupelny v době, kdy se A. koupala. Dveře se dají zajistit háčkem, ale A. je pouze zavřela. Rovněž za ní chodil na WC. Manžel se dcery dotýkal tak, že ji někdy pohladil nebo jí dal pusu na tvář. Neviděla, že by se jí dotýkal na intimních partiích. A. nechodila před manželem nahá ani on před nimi nahý nechodil. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by se manžel obnažil a nutil jejich dceru, aby se ho dotýkala na intimních místech. Policie u nich zasahovala kvůli hádce mezi manželem a dědou, ona dala dceři souhlas k tomu, aby zavolala policii. V době, kdy již bydleli na xxx, jí švagrová Zuzana B. sdělila, že mají čekat pozvání na policii. Mělo se to týkat současně projednávané věci. Nakonec nic nepřišlo, takže obtěžování dcery manželem nikdo z xxx asi nenahlásil. Ona prsa dceři neprohlížela, ale manžel ano. Dcera si nikdy na žádnou hrčku na prsu nestěžovala.

U hlavního líčení svědkyně mimo jiné uvedla, že dcera se jí nikdy s ničím nesvěřila ani za ní nepřišla. Sama manžela nesledovala, že by měl dceru obtěžovat, nekontrolovala. V roce 2010 pak byla na operaci. Poté se přestěhovali do xxx, tam se jí dcera taky nesvěřovala, ale trošku o tom už věděla, ale nenapadlo jí volat policii, protože na to nebyla připravena.

Dále k dotazům uvedla, že když se dcera narodila, výchovu nezvládala, neuměla jí pomoci s učením, neuměla jí nic vysvětlit. Když byla A. malá, tak se jí věnovala, ale spíš pomáhala babička, tedy matka obžalovaného. Svědkyně byla schopna dceru okoupat a nakrmit. Dále uvedla, že si nevšimla žádného sexuálního obtěžování a podobně. Dcera se jí vůbec nesvěřovala, možná, že řekla něco babičce nebo tetě. Sama si žádného nevhodného chování

nevšimla. Občas ji pohladil po ruce, ale že by ji hladil na prsou nebo v rozkroku mezi nohama, to neviděla. Někdy na ni zakřičel, chodil za ní do pokoje, ale ona jej nekontrolovala, co tam dělá, měla za to, že kontroluje, zda se dcera učí. Pokud jde o alkohol, tak někdy si dali. Manžel nepil každý den, chodil i do práce, ale když pil, tak jim „dával zlosti“. Někdy byl agresivní, tak, že se třeba spolu pobili. Na dceru jenom křičel, nebil ji. Je pravdou, že pak byly problémy, když byli opilí oba dva.

Dále uvedla, že se doma koupali zvlášť. Jednou viděla manžela, že šel za dcerou do koupelny, ale nenapadlo ji, že by něco, možná si tam šel umýt ruce nebo jestli jí nechtěl něco říct. Nepřišlo jí to divné a dcera si nestěžovala. V koupelně se nezamykali, v xxx byl zámek, v xxx jim zámek udělal kamarád od manžela, ale ani tak se A. nezamykala. Záchod se zamknout nedal. Dcera jí poté, co byl obžalovaný vzat do vazby, řekla, že za ní otec chodil i na záchod, ona sama to však neviděla. Obžalovaný se doma neholil, ale holítka doma měl. S manželem měli pravidelné pohlavní styky, nebyl nikdy žádný problém. Pokud jde o porno kazet, tak uvedla, že neví, jestli měli doma videokazety s porno tématikou. Sama se na to nedívala, ale jestli si to manžel pustil, tak to on si třeba pouštěl, když už spaly. Nepřistihla manžela, že se s dcerou na to dívá, ale dcera říkala, že jí to jednou ukázal. Toto také řekla, až v době, kdy byl ve vazbě. Doma před sebou nechodili nazí. Neviděla, že by manžel dal dceři ochutnat alkohol, ale opět jí o tom dcera řekla v době, kdy už byl obžalovaný ve vazbě. Ona jen říkala manželovi, ať dceru nechá v pokoji, že jestli si chce vypít, tak v obýváku, ale ne aby to ukazoval před ní, ale on ji bral mezi ně. Nenechal jí učit se. Teď se jí teta více věnuje a zlepšila si známky. S dcerou se nehádala, nebyly s ní ani žádné výchovné problémy, ani že by dostala poznámku. Ani ve škole neměla žádné výchovné problémy.

Dále uvedla, že dcera je stále v péči své tety, svědkyně má za to, že oni byli slabí rodiče. S dcerou se vídá pravidelně každý den, jezdím do xxx pomáhat na zahradě. Poté, co byl obžalovaný vzat do vazby, tak se s dcerou bavila, co se stalo a ona říkala, že prý jí znásilnil. K tomu svědkyně uvedla, že to může být pravda, neví to. Od doby, co je manžel ve vazbě, se dcera změnila, je jiná, více poslouchá, taky si se svědkyní povykládá.

Pokud jí byla přečtena její výpověď z přípravného řízení, tak uvedla, že na policii vypovídala pravdu. K dotázaným rozporům nebyla schopna tyto vysvětlit. Např. když měla vysvětlit, že v přípravném řízení uvedla, že se jí A. svěřila již před vzetím obžalovaného do vazby, tak k tomu uvedla, že to nijak neřešila, nemohla si s tím poradit, nevěděla, co má dělat. Pokud dříve uvedla, že věděla, že obžalovaný chodí A. do koupelny a na záchod, tak tam asi šel, ale ona ho nekontrolovala. K opakovaným dotazům na odstranění rozporů v podstatě setrvala nakonec na verzi, kterou uvedla na policii. Dále k dotazům uvedla, že věděla o tom, že dceřino osahávaní apod. se řešilo v xxx, ale nijak se k tomu nevyjadřovala, neptali se na její názor. Dále popřela, že by někdy byla s A. u obvodní lékařky z toho důvodu, že by jí bolela prsa nebo že by jí jedno prso vyrostlo rychleji.

Dále k dotazu uvedla, že má za to, že po přestěhování do xxx, byla A. taková osamělá, neměla si s kým hrát, měla tam nudu, lépe se cítila na vesnici. Nestalo se, že by A. v té době, kdy už byli přestěhovaní do xxx, měsíc, dva, tři, případně déle žila u babičky v xxx. Pouštěli jí tam na prázdniny nebo na víkendy, ale když chodila do školy, tak tam nikdy nebyla déle. Někdy se stalo, že manžel zakazoval za trest A. jezdit do xxx, třeba za špatné známky.

Svědkyně Emilie R., matka obžalovaného, v rámci přípravného řízení uvedla, že její syn sice chodil do hospody, ale nejvíce pil doma. Když si vypil, tak z něho byl úplně jiný člověk. Hádal se kvůli úplným drobnostem, nejvíce se svým otcem. Ona se snachou obstarávala hlavně

domácí práce, syn s manželem se věnoval hospodářství. Snacha se synem u nich bydleli po celou dobu, přestěhovali se asi před dvěma lety. Snacha si nikdy nestěžovala, že by v manželství bylo něco v nepořádku. Původně si mysleli, že dům přenechají synovi, ale poté, co se dozvěděli, že rozdává peníze, tak v něj ztratili důvěru, což vyústilo v jejich požadavek, ať si najdou vlastní bydlení. Syn měl k A. hezký vztah, měl ji rád, hrával si s ní, ale neučil se s ní. Syn byl zprvu hodný, pomáhal jim, ale po svatbě se hrozně zhoršil. Začal více pít, dělal kravál, věčně byli bez peněz. Snachu má ráda jako vlastní dceru, ví o tom, z jakých bídných poměrů vzešla. Měla dojem, že snacha se synem vychází bez problémů, že mají hezký vztah k sobě i k dceři. Problémy měli jenom s penězi. Po přestěhování k nim A. jezdila na víkendy, stěžovala si na tatíka, že je vzpurný, že jí leze do pokoje, že musí sedět vedle něho u televize. Nabídla jí tedy, že může u nich zůstat. Byla tam asi dva týdny. Asi rok poté, co se odstěhovali, jí sdělila jedna známá, že se jí A. svěřila s tím, že ji otec osahává a dívá se na ni, když se koupe. Volala synovi, ten to popřel s tím, že se na ni jenom díval. Mluvila o tom se svou snachou Marcelou R. i se svými dcerami Marcelou a Zuzanou. Opětovně o tom mluvila se synem a ten jí odpověděl to samé, že se jenom dívá. Chtěla, aby snacha zašla s A. k psychologovi, dokonce jí dala nějaký telefonický kontakt. Když se to dozvěděla, tak o tom mluvila s A., která jí řekla to, co již uvedla, a to že ji otec osahává a dívá se na ni, když se koupe, taky ji nutí se s ním dívat na televizi. Stěžovala si na to, že ji psychicky týrá, pořád jí říká, že má velká prsa a zadek. Takto se choval, když byl opilý. K otázkám uvedla, že osobně se jí A. svěřila, že ji otec osahával, přičemž jí řekla, že na prsa ji nesahal. Výslovně se jí ptala, zda jí otec dělal něco tam dole, což ona popřela. V době, když bydleli u nich, tak syn vnučku nebil. Po přestěhování si vnučka na otce stěžovala, že ji zbil a vyhazuje ji z domu. Poranění ani modřiny na ní neviděla. V xxx A. přebývala pouze pár týdnů, dva nebo tři, nikdy tam nebyla delší dobu. Snacha se také občas napije, když je příležitost, tak si dá pivo nebo i tvrdý alkohol. Když si vypije, tak se ale chová normálně. Vnučka se jí jednou také svěřila s tím, že když byl otec podnapilý, tak ji přinutil vypít půlku. Nevzpomíná si, že by syn vnučce vulgárně nadával, jen o ní říkal, že má velká prsa, zadek a že se špatně učí. Syn připustil, že se chodí dívat na A., když se koupe, ale vzhledem k tomu, že oni se myli s dětmi v jedné vodě, tak se před sebou nestyděli. V jejich rodině bylo zvykem, že se děti a rodiče viděli nazí, protože bydleli v jedné místnosti. Na závěr své výpovědi konstatovala, že ona i její dcery si myslí, že A. se chce jen zviditelnit, že ji to doma přestalo bavit. Vnímala, že mamka je nemocná, mentálně nestačí, u nich doma jenom pořád hrála televize.

U hlavního líčení svědkyně nad rámec výše uvedeného uvedla, že její snacha, matka A., začala mít v době, kdy už byla A. na světě, záchvaty, začalo se u ní projevovat divné chování. Nejprve se to projevovalo tak, že dělala „pohyby“, zarazila se a někdo ji musel „vzpamatovat“, pak už začala i padat. Navíc nosí naslouchátko. Má problém s komunikací, je na úrovni dítěte, odsouhlasí i věci, kterým nerozumí nebo je vůbec neslyší.

A. měla problémy s učením, proto jí nabízeli v době, kdy bydleli v xxx, aby k nim jezdila na víkendy a učila se u nich, doma se s ní prakticky nikdo neučil.

Pokud jde o alkohol, tak syn dělal na směny v xxx, tak po práci si asi dal pivo a půlku, jenomže pak začali kupovat alkohol domů, časem začala pít i snacha. Říkala jim, že se to nehodí, protože syn potom vždycky dělal kravál, útočil a vyčítal. Vyčítal maličkosti, a to všem kolem, A. vyčítal, že se neučí. Svědkyni vadilo, že tak pijí a ví, že to vadilo i A., a to i poté, co se odstěhovali do xxx. Ještě před stěhováním se stalo, že syn dvakrát v opilosti fyzicky napadl otce.

Dále svědkyně uvedla, že ona sama nezjistila, že by se dělo něco neobvyklého ve vztahu mezi synem a A., ani si nikdy nikdo nestěžoval, a to ani A. Ona byla taková uzavřená, nestěžovala si. Jednou se ale stalo, že jí volala známá z práce, paní Vanda K., že jela s A. v autobuse a že jí A. vykládala, že jí táta znásilnil, ale nic, že by ji osahával. Tehdy na to svědkyně reagovala tak, že zavolala snaše a ta řekla, že ona nic neví. Potom to probírala se synem, společně s dcerami mu domlouvaly, ptaly se ho, on to popřel. Poté ještě volala manželka synova spolupracovníka, Geňa, a říkala, ať něco dělá se synem, že je jí líto A., že jí otec leze do koupelny a na záchod. Zase to všichni probírali a manžel od Geni říkal, že tam udělá nějaký háček, aby se mohla zamknout. A. řekla, ať se zamyká. A. říkala, že jí otec nahání, že jí ruší v dětském pokoji, že se nemůže učit. Příčinou byl vždy alkohol. On jí spíš tak týral ne fyzicky, ale psychicky. A. se taky ptala na to znásilnění a proč o tom mluví v autobuse před cizími lidmi, na to jí nedokázala odpovědět. A. si ji nikdy nestěžovala, že by jí otec osahával na prsou nebo přirození, sama nic takového neviděla. Celá situace se vyřešila tak, že se na dveře daly háčky, zamykala si dětský pokoj a oni domluvili synovi. Co se týká výchovy a výchovných problémů u A., tak z domu neutíkala, nikdy nelhala, ráda pomůže.

Ví, že na A. byl její otec hrubý, že ji psychicky deptal, že ji chodil do pokoje, po zadku poťapkoval nebo jí říkal, že je tlustá, aby zhubla. Ví, že po A. i křičel, jednou večer A. přiběhla, že ji otec zbil, poté byla nějakou dobu u nich. To vše ví, ale přesto si myslí, že syn A. nic nedělal.

Pokud byla následně dotázána na rozpory, tak uvedla, že pokud v přípravném řízení uvedla, že jí syn na obvinění, že má A. osahávat a dívat se na ni v koupelně, jak se koupe, řekl, že nic nedělal, jenom se na ni díval, tak to tak bude. Tedy paní K. jí neřekla, že A. tvrdila, že ji měl otec znásilnit, pouze osahávat a dívat se na ni, jak se koupe. Poté však uvedla, že má za to, že paní K. to skutečně řekla tak, že ji měl otec znásilnit. Svědkyně nebyla schopna tento rozpor vysvětlit, trvala na to, že o osahávání se A. zmínila svědkyni Geni a o znásilnění paní K.

Dále svědkyně připustila, že ji tedy A. přímo řekla, že ji její otec osahával. Se synem to řešili. Ke lhaní A. uvedla, že má za to, že A. nelže, přesto nedokáže vysvětlit, proč jí nevěřila, že jí otec osahává. Nemá pocit, že by ji A. v jiných případech lhala. Syn jí opakovaně říkal, že se jenom díval, toto odpovídalo i tomu, co uváděla A.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že má za to, že A. byla spokojenější v xxx, že ji to tam táhlo i v době, kdy bydlela v xxx. V době, kdy byl obžalovaný vzat do vazby, A. nechtěla zůstat s mamkou, chtěla do xxx. Dále potvrdila, že má stále za to, že se A. chtěla pouze zviditelnit, že ji to doma přestalo bavit a že ji to nebavilo ani s rodiči.

Svědkyně nezletilá M. W. v rámci přípravného řízení uvedla, že poškozená A. R. je její spolužačkou od šesté třídy základní školy. V době výslechu spolu chodily do třídy. A. je v hodinách klidná, o přestávkách je s ní legrace. Je pravdomluvná, nelže a nevymýšlí si. Známky má špatné, ale mohla by je mít lepší, protože je chytrá holka. Prospěch si hodně zlepšila v době, kdy bydlela u své tety v xxx. O její mamce ví, že je nemocná, bydlí xxx na baráku s více lidmi a má nandávací zuby. S dcerou má hezký vztah. O otci A. sice někdy mluvila, ale zvala ji k sobě pouze v době, když nebyl doma. Jejího otce opakovaně potkala venku, a to střízlivého i opilého. Na návštěvy chodila v době, když byly v šesté a sedmé třídě, pak už ne. Celá věc se začala řešit po jejím referátu v hodině zdravé výchovy na téma Sexuální kriminalita. Na dotaz paní učitelky Ř. jí sdělila, že ví, že něco obdobného se přihodilo A. A. se o daném tématu bavit nechtěla, ale paní učitelka jí řekla, že pokud se něco obdobného odehrálo, tak se to řešit musí a následně s A. někam odešla. S holkami se o tom potom bavili, kdy zjistila, že to ví více děvčat.

Do té doby si myslela, že to ví jen ona. Když byla jednou u nich na návštěvě, bylo to na konci šesté třídy, se jí A. ptala, zda ví, kde je v místě policie. Na xxx bydlela krátce a ve městě se nevyznala. Zdůvodňovala to tím, že ji otec obtěžuje a ona neví, co s tím má dělat. Popisovala to tak, že za ní do pokoje přijde taťka, zamkne, a že tam s ní něco dělá, ale neřekla přímo co. Poprosila ji, aby to nikomu neříkala, což ona dodržela. Možná ji k tomu i řekla, že ji otec svlékal, ale tím si není úplně jistá. Poté, co se to začalo řešit, A. nechodila moc do školy, po návratu řekla, že zase bydlí u tety v xxx a že se má lépe. Od té doby, co daná věc vyšla najevo, už není taková zamlklá, je veselejší a v hodinách se i hlásí. Kromě ní má A. ještě jednu dobrou kamarádku M. K. O tom, že by ji rodiče bili, jí A. nic neříkala, ani si to nemyslí, její mamka je hodná dobrosrdečná. O tom, že její rodiče často požívají alkohol, ví, ale opilý bývá spíše její otec než matka. Jednou se A. pochlubila, že zkusila alkohol, ale že by pila, tak to ne. U hlavního líčení byla výpověď nezletilé svědkyně přečtena za splnění podmínek ustanovení § 102 odstavec 2 trestního řádu.

Svědkyně nezletilá M. K. v rámci přípravného řízení při svém výslechu uvedla, že s poškozenou A. R. chodí do jedné třídy už od druhé třídy a jsou nejlepší kamarádky. V xxx ji doma nenavštěvovala, xxx za ní byla asi dvakrát. A. je milá, umí udržet tajemství, nevybavuje si, že by kdykoliv komukoliv udělala něco špatného. Domnívá se, že neumí ani lhát. Ve škole jí to moc nejde, ale snaží se. Dle jejího názoru vychází A. s mamkou dobře, ale s otcem špatně, protože na ni křičí a nadává jí, jednou jí dokonce řekl, že není jeho dcera. Minulý rok jí také řekla, že když byla malá, tak ji taťka škrtil a jednou ji málem znásilnil. Chtěla po ní, aby to nikomu neříkala. V daný okamžik jí bylo A. hrozně líto, domnívala se však, že by se do toho neměla plést. Dále si svědkyně vzpomněla, že ještě před hodinou zdravé výchovy se jí A. svěřila, že jí otec šahal na prsa. Co znamená pojem znásilnění, ví, ale neumí to vysvětlit. Nepamatuje si, že by jí A. říkala, že ji otec bije, ale to, že ji urážel a vyhazoval z domu, tak to si pamatuje. Ví o tom, že její otec hodně pil. Poté, co se událost začala řešit je A. veselejší a více mluví s ostatními. U hlavního líčení byla výpověď i této nezletilé svědkyně přečtena za splnění podmínek ustanovení § 102 odstavec 2 trestního řádu.

Svědkyně Marcela P., sestra obžalovaného, v rámci přípravného řízení uvedla, že manželka jejího bratra je postižená mentální retardací, měla epileptické záchvaty, což doléhalo jak na bratra, tak na A. Sexuální soužití bylo mezi manželi normální, o tom ví proto, že se tím chlubili, ale byla mezi nimi špatná komunikace, navíc švagrová špatně slyší, má naslouchadlo. Marcela se s A. nezvládala učit již od první třídy, učil se s ní víc bratr, ale také ne moc, protože dělal na směny. Dříve byla A. malá, hodná, teď je drzá, někdy ji ani nepozdraví a dělá, že ji nevidí. Dolehla na ní puberta a přestěhování. Když bylo A. asi xxx let, tak si povídali o klucích a A. u toho řekla, že ji otec osahává. Ptala se jí, zda ji hladí po ruce nebo plácne po zadku, na což odpověděla, že na ni sahá jinak. Řekla o tom své matce, která o tom s A. poté taky hovořila. Z toho, jak o tom A. mluvila, nabyly dojmu, že si jen vymýšlí proto, aby byla středem pozornosti. V souvislosti s tím jak hovořili o klucích, tak ji upozornila, že vzhledem k tomu, že již má menstruaci tak si musí dávat pozor, kdyby se jí nějaký kluk líbil. Její manžel se rovněž svého bratra ptal, co to dělá a on mu na to řekl, že nic. Poté, co se také oni s manželem a dětmi přestěhovali na xxx, tak si A. na otce začala více stěžovat, zejména na to, že za ní chodí do koupelny a do pokoje. Svědkyně dále uvedla, že když byli malí, tak bydleli v jedné místnosti, kde nebyl záchod ani koupelna. Koupání probíhalo v plechové vaně, každý se svlékl a postupně se chodili koupat. Nestyděli se před sebou, protože to bylo pro ně normální. Bratr si rád vypije, ale určitě to není každý den, pije pivo a vodku. V opilosti se chová různě, podle toho, co ho stresuje. Na každého řve, ale neví o tom, že by někoho napadal fyzicky, ale sem tam skočil na tátu. Švagrová bere léky na epilepsii, na které by neměl pít. Ona však tvrdí, že je dospělá a nikdo jí to nemůže zakázat. Také ona nepije každý den, ale když pije tak vypije 2-3 piva, někdy

i více. Někdy chodila nervózní po bytě nahatá, dělala to i v xxx. Pak si lehne kolem osmé hodiny a spí do rána. Neví pak, co se u nich děje. Když s ní probírala, co jí A. před těmi lety svěřila, tak se jenom smála, nevěděla, co znamená znásilnění. S tím, že by ji otec nutil pít alkohol, nebo se před ním svlékat či na něho sahat se jí A. nesvěřila. Řekla jí jenom, že na ni otec sahá a že jí chodí do koupelny. Také jí řekla, že když procházela kolem pokoje tak viděla, že tam má otec puštěné filmy s pornografií. O zásahu policistů v bytě bratra ví, bylo to o Velikonocích, mluvili nahlas, A. už toho měla dost, tak zavolala policisty. Je jí známo, že o události mluvila A. ještě s holkami ze třídy a s paní K., což je kamarádka její matky. U hlavního líčení svědkyně využila svého zákonného práva a jako sestra obžalovaného odepřela vypovídat.

Svědkyně Mgr. M. G., výchovná poradkyně na základní škole, kterou navštěvovala poškozená A. R., v rámci přípravného řízení uvedla, že projednávaná věc, kterou ohlásila na policii, vyšla najevo tak, že jí paní učitelka Ř. sdělila poznatky týkající se A. R., které se dozvěděla v rámci výuky na téma prevence sexuálního obtěžování. Následně hovořila s poškozenou, která jí potvrdila, že doma má s otcem problémy daného druhu, kdy otec za ní chodí do pokoje, sahá jí na prsa, zadek a pokusil se ji znásilnit. Podrobnosti s ní nerozebírala, neboť není psychiatr ani psycholog. Poškozená se jí dále zmínila o rodinných poměrech v tom smyslu, že rodina často popíjí, jak maminka, tak otec ji nabádají k pití alkoholu, otec se k ní chová nevhodně, plive jí sliny s jídlem do ucha. S danými problémy se svěřila svým příbuzným, a to babičce, strejdovi, tetě, ale ti danou věc zakrývali, tvrdili, že to není pravda, a že vše zveličuje. Ze třídy to pak řekla svým spolužačkám M. W. a M. K., ale je možné, že se to dozvěděly i jiné dívky ze třídy. Svědkyně po A. chtěla, aby své prožitky napsala na papír, který následně předala policii. O celé události hovořila s oběma jmenovanými spolužačkami poškozené, které potvrdily, že o daném problému věděly, přičemž jedna si to nechala pro sebe z toho důvodu, že se do toho nechtěla míchat, obě pak proto, že poškozené nechtěli ublížit a zhoršit jí situaci doma. Svědkyně dále uvedla, že ona osobně poškozenou nikdy neučila, ví však o tom, že se jedná o prospěchově slabší žačku, její rodiče navštěvovali zvláštní školu. Na třídní schůzky chodila babička a možná i maminka. Pokud se poškozená zmínila o členech rodiny, kterým se svěřila s jednáním otce, tak bylo zcela zřejmé, že neměla u nikoho zastání. A. jí sdělila, že k první události mělo dojít v době, kdy měla deset let, a to v jejím pokojíku. Neřekla jí výslovně, že otec do ní vnikl, ale pochopila to tak z popisu událostí. Překvapilo ji, že A. hovořila o celé věci otevřeně, chvílemi měla slzy na krajíčku, možná proto, že jí nikdo nepomohl. Ona osobně měla dojem, že se poškozené ulevilo, že se věc začala řešit. O pohovoru s A. sepsala Záznam o jednání s žákem. U hlavního líčení nad rámec výše popsaného uvedla, že s A. nebyly nikdy dříve výchovné problémy, nemusela s ní jako výchovná poradkyně nic řešit. Je to bezkonfliktní děvče, prospěchově podprůměrné. Na svědkyni osobně to působilo tak, že se s tím A. musela setkávat již delší dobu, protože o tom mluvila otevřeně. Poté, co byl vzat její otec do vazby, shodli se i s ostatními učiteli, že je A. usměvavá, veselá, spokojená. Svědkyně si ještě vzpomněla, že když se to začalo celé řešit, a to i s orgánem sociálně právní ochrany dítěte, tak se jí A. svěřila, že je ráda, že to někdo začal řešit, že se jí ulevilo. K dotazům dále svědkyně uvedlě, že A. mluvila i o znásilnění, ale hlavně to pochopila z popisu toho, co se jí stalo, neboť říkala, že ji poté bolelo v intimních částech.

Svědkyně Yveta Ř., učitelka A., ve svém výslechu v přípravném řízení **uvedla, že** A. R. učí od 6. třídy. Tato je jednoduchá, tichá, kamarádí se hodně s M. K., která je také tišší a obě stojí stranou ostatních dětí. Při jedné z hodin zdravé výchovy, které se účastnila děvčata xxx měla M. W. referát na téma sexuální zneužívání dětí a mládeže. Před koncem každé hodiny se žáků ptá, zda se s takovým problémem setkaly, aby mohly hovořit o konkrétním případu. Všechna děvčata se podívala na A., tak se jí zeptala, zda zná někoho, kdo má takový problém, což ona potvrdila. Zeptala se jí, zda s ní chce o tom mluvit, a po její kladné odpovědi ji vzala

ven ze třídy, kde se jí se vším svěřila. A. jí konkrétně řekla, že ji osahává tatínek, popsala i noc, kdy se vzbudila a otec ji svlékal a holil, popsala jí, jak se vzbudila a odstrčila ho. A. jí říkala, že neví, zda do ní proniknul, ale na druhý den ji mezi nohama bolelo. Zmínila se také o tom, že ji otec bezdůvodně bije, navádí ji na alkohol, sahá jí na prsa, neustále má tendenci ji pronásledovat, osahávat a opíjet. Alkohol odmítala, ale stalo se i to, že si ho někdy dala. Dle jejího sdělení je otec agresívní a hodně nadává. Maminka o všem ví, ale hodně pije. O událostech měla vědět i babička, a teta se strejdou. Dost ji šokovalo sdělení, že rodina o problému ví. Babička A. údajně ujišťovala, že se to zlepší. Ptala se jí, proč to neohlásila na linku důvěry, odpověděla jí, že se svěřila M. W. a snad i M. K. Bylo jí jasné, že A. je celá věc nepříjemná, ale nevěděla si s ní rady, protože asi ani neví, jak to v jiných rodinách chodí. Následující den ráno oznámila celou událost výchovné poradkyni paní Mgr. G., která danou situaci začala aktivně řešit. Závěrem si vzpomněla, že jí A. ještě sdělila, že se zlobí na mamku, že pokaždé, když jdou do obchodu, tak kupuje alkohol, také to, že otec za ní chodí na záchod, do koupelny, sahá jí na zadek, prsa, pořád ji pronásleduje. Zdůraznila, že jí sahá pod tričko na holé poprsí. Z řeči poškozené pochopila, že otec pokud na ni nesáhne, tak nemá klid a ona pak rezignuje a povolí. Popisované se mělo odehrávat několikrát do týdne. Překvapilo ji, že v době, kdy vše začalo, byla hodně malá, mělo jí být tak kolem devíti let. Dle jejího názoru poškozená vážně nevěděla, jak se má zachovat, je jednoduchá, nevymýšlí si, nemá snahu lhát ani si něco přikrášlovat. U hlavního líčení svědkyně dodala, že A. je takové milé, jednoduché, děvčátko, velmi pracovité, upřímné. Je tichá, dobrá duše. Nejsou s ní žádné výchovné problémy. Poté, co se vše odhalilo, tak jí A. děkovala. Sama svědkyně pak neměla důvod nevěřit tomu, co A. říkala, ona to tak brala, že to asi patří k životu, ale říkala, že už to nemůže snášet a že prosí mamku, když jde do obchodu, že kupuje alkohol a že se potom opije mamka i taťka a potom se děje všechno toto zlo asi. Osobně si myslí, že si A. nevymýšlela. Mohla chtít tím na sebe i upozornit, ale určitě ne tak, že by si to vymyslela. Svědkyně měla za to, že říká to, co zažila. Navíc v podstatě to samé poté zopakovala i před výchovnou poradkyní.

Svědkyně Zuzana B., sestra obžalovaného, ve své výpovědi v přípravném řízení uvedla, že v xxx bydlí s manželem opětovně od října roku 2013. Jedná se o dům jejich rodičů, ve kterém před tím vyrůstala se svými rodiči, bratrem Janem a sestrou Marcelou. V době, kdy byla na střední škole, se její bratr oženil s Marcelou a narodila se jim dcera A. Jejich manželství bylo normální, bezproblémové. Bratr s ženou vycházel dobře, měl problémy spíše se svými rodiči. Většina sporů se řešila v opilosti, došlo i na to, že se bratr s otcem vzájemně strkali. Bratr od mládí navštěvoval hospodu, po narození A. začal pít i doma. Za střízliva se bratr špatně nechoval, byl to hodný normální člověk. Švagrová Marcela byla pomalejší, měla zdravotní problémy a epileptické záchvaty. Přes zdravotní problémy, péči o dům a domácnost zvládala, bratr jí pomáhal. Jak již uvedla, pokud nebyl alkohol, tak vše fungovalo normálně. Švagrová začala s alkoholem tak pět nebo šest let po narození A. Nejprve pila jen na oslavách, později začala popíjet s bratrem. Celá situace se vyhrotila asi před dvěma až třemi roky, kdy po rozporech s rodiči se odstěhoval jak její bratr Jan R., tak i její sestra Marcela P. s rodinami. První zmínka A. o nevhodném chování jejího otce bylo v době, kdy jí bylo xxx nebo xxx let. To jí údajně říkal, že má velký zadek a zakazoval jí, aby si holila nohy. Později, když už bydleli v xxx, tak si A. stěžovala, že za ní otec chodí do koupelny, když se sprchuje. Na to jí odvětila, že se má zamykat. Také se zmínila, že když je otec opilý, tak za ní chodí do pokoje a otravuje ji, ale nepopsala jí, o co se jedná. Ptala se bratra, proč je na dceru tak strašně protivný, ale on se o tom nechtěl bavit. O tom, že měl bratr A. zneužívat, se dozvěděla ze zprávy dětského domova xxx v souvislosti s tím, že s manželem byla ustanovena dočasnou opatrovnicí A. O celé záležitosti se jí poprvé zmínili rodiče a sestra, ale to jen v tom duchu, že bratr je ve vazbě a A. v dětském domově, aniž by jí vysvětlili, proč tomu tak je. S A. o události na radu sociální pracovnice vůbec nehovořila. A. je u nich spokojená, ptá se na otce, jak se mu daří ve vězení a

je v kontaktu i se svou matkou, navštěvují se. A. si jí nikdy nestěžovala na to, že by ji otec sexuálně obtěžoval nebo ji nutil pít alkohol. O tom, že bratr občas v opilosti dal facku své ženě, věděli všichni, ale o tom, že by ubližoval také jí, se nikdy nezmínila. Pokud přišla k nim domů, tak to bylo z důvodu, že otec je opilý, má spory s její mamkou a ona u toho nechtěla být. Delší dobu pobývala A. mimo domov loni od března nebo dubna do konce července, kdy propadala z pěti předmětů, rodiče jí s učením nebyli schopni pomoci, a proto jí pomáhala s učením ona. Přes týden byla tedy v xxx a na víkendy jezdila domů. Byla přítomna tomu, že bratr A. vulgárně nadával, ale to on nadával v opilosti každému. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by bratr A. nevhodně hladil nebo osahával. On se s ní nemazlil, jak to běžně rodiče s dětmi dělají a v opilosti jí hodně nadával a byl na ni nepříjemný. Před svou současnou manželkou měl bratr asi dva vztahy. S nahotou v rodině nikdy problémy neměli, koupali se jako děti s bratrem dohromady, nestyděli se před sebou. Ví o tom, že se bratr díval na filmy se sexuální tématikou, jednalo se o klasický sex mezi mužem a ženou. U hlavního líčení zopakovala, že jediné, co jí A. vždycky říkala, že jí štve, že za ní otec chodí do koupelny, když se koupe. Radila jí, ať se zamyká. Dále k dotazům uvedla, že s matkou a sestrou nic jiného neřešily, jen to, že je bratr agresivní, pořád jim nadával a i se stalo, že jeho manželka měla pod okem modřinu. Před vzetím bratra do vazby se v rodině nic neřešilo, až poté jí matka řekla, že už něco vykládala sousedka, že se jí A. svěřila. Dále se svědkyně vyjádřila k samotné A. Tato je nyní v jejich péči, nejsou s ní žádné problémy, zlepšila si prospěch, nemá výchovné problémy. Jediné, co jim A. následně o věci řekla, bylo, že na ni byl otec zlý a že jí „dokukal“. O sexuálních kontaktech s otcem se s ní nebavila, bylo jí to navíc i zakázáno sociální pracovnicí. A. si uvědomuje, z jakého důvodu je její otec ve vazbě. Pokud jde o změnu v chování A., tak předtím se vždycky strašně něčeho bála, lekala se, byla nervózní, neklidná, bála se jezdit na návštěvy, protože byl na ni otec zlý. V současné době je A. klidná.

Svědek Michal B., švagr obžalovaného, v rámci přípravného řízení uvedl, že je manželem sestry obžalovaného Zuzany. Obžalovaného zná asi od roku 2007 a připadne mu jako by žil dvojí život. Když je střízlivý, tak je to pohodový člověk, ale když si vypije tak je agresivní a vyčítavý. On osobně s ním měl hodněkrát konflikt, zejména kvůli tomu, že obžalovaný byl v opilosti hodně sprostý na svého otce, tedy jeho tchána, ale i na všechny osoby v domě, včetně dětí. A. z otce měla strach. Několikrát byl přítomen tomu, že na ni řval. Když byl opilý, tak byl vulgární, ale vulgarismy nesměřovaly přímo na A. O učení A. se z rodičů nestaral nikdo. Staral se o to hlavně on se svou ženou. Obžalovaný byl na A. hodně závislý, chtěl s ní pořád být. Od A. i od své tchýně ví, že několikrát v noci A. vzbudil, aby šla spát k nim do ložnice. V době, kdy A. u nich přebývala přes týden, aby se jí pomohlo se školou, tak jí obžalovaný volal, aby se vrátila domů. Jednou sice jela, ale večer se vrátila s brekem s tím, že otec fyzicky napadl její mamku. Jak přesně útok proběhl, neví, ale švagrová při něm přišla o zub. Chtěl po obžalovaném, aby svůj problém s alkoholem nějak řešil, ale tchýně ho omlouvala, že se chová stejně jako jeho otec za mlada. A. si mu stěžovala, že jí otec leze do sprchy a pozoruje ji tam. To bylo již v době, kdy bydlel na xxx. Když to chtěl s obžalovaným probrat, tak mu opáčil, že se má starat sám o sebe. O daném problému se bavil dokonce se sociální pracovnicí, která tvrdila, že se s tím musí svěřit hlavně A. S jinou formou obtěžování ze strany svého otce se mu A. nesvěřila. U hlavního líčení svědek dodal, že pokud jde o nevhodné chování obžalovaného vůči A., tak to, že jí nadával nebo vyžadoval její přítomnost, to bylo v alkoholu. Neviděl ale nic, co by souviselo se znásilněním nebo osahováním. Neviděl ani, že by jí naléval nebo nutil pít nebo se dívat na filmy. Nikdy s A. ani nic neřešil. Připustil ale, že před vzetím obžalovaného do vazby, tam nějaké náznaky byly, měl za ní obžalovaný chodit do koupelny nebo něco takového. V rodině se to ale řešilo. Matka obžalovaného mu říkala, že obžalovaný několikrát A. budil s tím, že má jít spát k nim do ložnice. Pokud jde o A., tak nejsou s ní žádné výchovné problémy. Neví o ničem, v čem by mu lhala.

Svědkyně Eugenie W. ve své výpovědi v přípravném řízení uvedla, že obžalovaný R. je spolupracovník jejího manžela. S rodinou R. se stýkali málo, jednou se vzájemně navštívili, v době, kdy bydleli v xxx. Před čtyřmi nebo pěti lety spolu trávili víkend na chatě v Beskydech. O panu R. od svého manžela věděla, že hodně popíjí. Na žádném jiném pobytu ani dovolené s R. nebyli, a už vůbec ne i s jejich dcerou A. S A. se osobně setkala jenom jednou, když je, R., jak již popsala, navštívili u nich doma. Vzpomíná si, že když A. bylo tak xxx nebo xxx let, tak si jí postěžovala, že v době, kdy už bydleli na xxx, za ní její otec chodí na záchod. Vyznělo jí to tak, že když jde A. na záchod, tak on si tam jde umýt ruce nebo něco takového. Matka A. jí potom sdělila, že jí manžel tvrdil, že má právo vidět dceru nahou, že v ostatních rodinách je to běžné. Ptala se jí, jestli mají na dveřích zámky a poté, co odpověděla, že ne, se domluvily, že jí tam její manžel půjde zámky namontovat. Skutečně jim pak na dveře namontoval háčky, aby se mohla zamykat. Ona osobně panu R. domlouvala, že není správné vidět dceru nahou a vyzývala ho k tomu, aby na ni byl hodný. Obžalovaný na to nijak nereagoval. A. se jí rovněž svěřila s tím, že když si otec doma vypije, tak raději utíká k babičce do xxx. Pár dní poté, co se jí A. svěřila s tím, že za ní otec chodí na záchod nebo do koupelny, se jí to rozleželo v hlavě, a sdělila tyto poznatky babičce A., tedy matce obžalovaného s tím, že ji vyzvala, aby v tomto směru něco podnikla, aby nedošlo k neštěstí, neboť se sama přesvědčila při pobytu na chatě s R., že obžalovaný je pod vlivem alkoholu ve vztahu ke své ženě sexuálně náruživý, tak aby také nesáhl na vlastní dceru. Babička se starala o to, zda na ně bude volat sociálku a dodala, že ona s nimi už nežije, takže nemá přehled, že synovi sice domluví, ale je to s ním těžké, protože když má vypité, tak si stejně dělá, co chce. Jinak obviněný o A. mluvil hezky, měl ji rád. Když je viděla spolu, tak se k sobě chovali hezky navzájem. U hlavního líčení svědkyně dodala, že když byl obžalovaný opilý, tak byl agresivní, slovně ale i fyzicky, tenkrát společně na chatě před nimi vyžadoval po manželce sex, byl „dokučlivý“.

Svědek Bohuslav W. v rámci přípravného řízení vypověděl, že s obžalovaným spolupracuje na jedné směně asi šest let. Dle jeho názoru je hodně zakomplexovaný, ve svých xxx letech vypadá na 50, hodně pije a pak si vše vybíjí na manželce a dceři. V práci je ale puťka, protože se chlapů bojí. Taky se s ním nedá o ničem mluvit, protože je velice omezený. Obžalovaný nepije, ale lidově řečeno přímo chlastá. Dokud má peníze, tak prostě pije. S rodinou R. se moc nestýkal, ale dvakrát je navštívil. Jeho manželka Marcela je mírně pomalejší, bere důchod. Pan R. o manželce a dceři mluvil krásně, pokud byl střízlivý. Dle jeho názoru mu alkohol zcela změnil charakter a zatemnil mozek. Jednou manželé R. vzali sebou na chatu na Bystřičku, kde se projevil jeho charakter, neboť po celou dobu zde jen pil. Když je Honza opilý, tak je protivný a bez zábran. Většinou pije plastové pivo, rum a vodku, pokud možno to kombinuje. A. si mu pak někdy postěžovala, že nemá ráda, když je otec doma, protože tam pije. Práce ho brzdila. V době, kdy ho vzali policajti do vazby, tak ho nemělo co brzdit, protože byl na marodce. Nikdy si nemyslel, že by A. obtěžoval sexuálně, a když se to dozvěděl, tak mu z něho bylo na zvracení. O tom, že ho vzali do vazby a A. do domova se dozvěděl od Marcely, která když mu to oznamovala, se přiblble smála, protože je mírně retardovaná. Zjistil rozhovorem s ní, že o všem věděla, všechno mu popsala. Na otázku, proč vše nehlásila policii a nechala ublížit vlastnímu dítěti, odpověděla, že se bojí. Marcela i matka obžalovaného se zajímaly hlavně o to, zda obžalovaného vezmou zpět do práce, o osud A. se nestarala ani jedna z nich. O sexuálním životě s obžalovaným nikdy nemluvil. Od Marcely se dozvěděl, že ona ho v sexu odmítala. Ví o tom, že jeho manželka volala matce obžalovaného, aby mu domluvila, aby dal své dceři pokoj. Potvrdil, že v bytě na xxx montoval zámek, ale jen v pokoji u A., aby jí obžalovaný po příchodu z práce v noci do pokoje nechodil a nebudil ji. Řešili ještě zamykání do koupelny a záchodu, bylo vidět, že jsou tam nějaké západky, ale nefungovaly. Obžalovaný mu pak sdělil, že tam dal nějaké háčky. O tom, proč se řešilo zamykání do záchodu a koupelny,

nepřemýšlel, protože se mu zdálo normální, že tyto místnosti by se měly dát zamykat. Když je obžalovaný opilý, tak je protivný a agresivní. Jak řekl, své komplexy si léčil alkoholem. U hlavního líčení svědek nedodal žádných relevantních skutečností.

Svědek Miroslav P., švagr obžalovaného, využil svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat.

Svědkyně Vanda K. ve své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že o věci nic bližšího neví. Paní Emilie R. je její kamarádka, k nikomu jinému z její rodiny nemám žádný vztah. Pokud byla přímo dotázána na poškozenou A. R., tak uvedla, že A. jednou potkala v autobuse a svěřila se jí, jak se tatínek napije, tak že dělá kravál, že se nemůže soustředit a něco takového říkala. V té době už bydlela A. na xxx. K dotazu uvedla, že A. nehovořila o tom, že by jí tatínek znásilnil. Pokud bylo svědkyni předestřeno, že paní Emílie R. u hlavního líčení uvedla, že jí měla svědkyně volat, že A. v autobuse mi řekla, že jí otec znásilnil, tak svědkyně uvedla, že paní R. volala a říkala jí, že něco takového A. říkala, tedy že není doma pohoda. O znásilnění ale vůbec nemluvila. Nedokáže si vysvětlit, proč paní Emílie R. říkala, že to měla být svědkyně, která uváděla, že si A. stěžovala, že ji otec znásilnit. Od té doby už s A. vůbec nemluvila. Když ji to A. v autobuse říkala, působila smutně, ale neplakala.

Za účelem posouzení osobnosti poškozené A. R. byl v rámci přípravného řízení vypracován ***znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace psychologie dětí a dospělých, a odvětví dětská a dorostová psychiatrie,*** přičemž v závěrech posudku znalkyně PhDr. Ludmila Mrkvicová a MUDr. Marie Foltýnová konstatovaly, že A. R. je pubertální osobnost, extrovertovaná, deprivovaná podnětově i emočně. Vzhledem k emoční deprivaci má potřebu upoutat pozornost, zaujmout, což se promítá i do sdělovaného v tom, že může dokreslovat, popisované upravovat. Její intelektové schopnosti jsou v pásmu podprůměru při nerovnoměrném rozložení jednotlivých schopností, zjevný je podíl výukové zanedbanosti. Její paměť je funkční ve všech složkách. Přestože je osobností pubertální, není u ní akcentován odpor vůči autoritám. Poškozená netrpěla ani netrpí žádnou vážnou duševní chorobou či významnější duševní poruchou, která by měla vliv na její schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Její intelektové schopnosti jsou v pásmu podprůměru při nerovnoměrném rozložení jednotlivých schopností, zjevný je podíl výukové zanedbanosti. Její paměť je funkční ve všech složkách. Může správně vnímat a prožité události jednoduše popisovat, významnou roli pak hraje emoční deprivace v tom, že nezletilá má potřebu upoutat pozornost, zaujmout, proto může sdělované dokreslovat, upravovat. To platí obecně i ve vztahu k vyšetřované události. O patologickou lhavost se u poškozené nejedná, nemá zvýšenou fantazijní produkci. Vztah k pravdě má jako běžná populace, nicméně může popisované upravovat, kdy motivem je upoutat pozornost. Ze znaleckého hlediska je vysoce pravděpodobné, že posuzovaná měla s obviněným nepříjemné zážitky sexuálního charakteru, celou situaci však nelze posuzovat toliko na základě výpovědi poškozené. Její popis se nejeví jako reprodukce skutečně prožitého v celku, zejména pokud hovoří o pohlavním styku, tak tento je vágní, nezakotvený, chybí významné detaily. Pokud by se obviněný vytýkaného jednání dopustil, mohla by toto poškozená vyhodnotit jako nepříjemné, nebyla by však schopna se účelně bránit, protože obviněného vnímala jako autoritu. Poškozená je o sexualitě informována, zdrojem jsou média a vrstevníci. Přesto, že si poškozená uvědomuje, že její rodina byla dysfunkční (hovoří o nadměrném popíjení alkoholu v rodině), má k matce v době zkoumání pozitivní citovou vazbu, má tendenci ji omlouvat. K otci má však negativní postoje, nebyla shledána tendence se mu mstít. Posuzovaná je osobností pubertální, disharmonicky se vyvíjející, deprivovanou emočně i podnětově. Ve vztahu k vyšetřované události není přítomna symptomatologie posttraumatické stresové poruchy. Znalkyně považují jakékoliv další úkony

s nezletilou v přípravném řízení či případný výslech u soudu za naprosto nevhodný. U hlavního líčení znalkyně PhDr. Mrkvicová pak dále k dotazům dodala, že pokud se týká intelektu a jeho úrovně, tak poškozená má intelekt na to si celou situaci vymyslet, ale ze znaleckého hlediska se to takto nejeví. V tom případě by však byl popis úplně jiný, až příliš strukturovaný, zjednodušeně řečeno jako básnička. Je vysoce pravděpodobné, že situace, které popisovala, se odehrály, protože má nějaké zážitky sexuálního charakteru. Mohlo dojít k nějakým dotekům, k nějakým dotekům na těle, k nějakým řečem týkající se sexuality, ale jak to přesně probíhalo, nelze zjistit na základě jejího popisu. Jednak ona říká, že to měl být děj opakovaný. Jestliže je to děj opakovaný, tak není motivována k tomu, aby si to přesně pamatovala. Dále uvádí skutečnosti odehrávající se na hranici spánku-bdění, tam jsou značné rozpory, tedy je otázka, co doplňuje, dokresluje, „dramatizuje“. Zejména pokud hovořila o pohlavním styku, tak to znalkyně nevnímají, že tuto událost takto zažila, toto se nám jeví jako doplněné. Zejména neshledaly, že by zažívala nějaké násilí. Byly to nepříjemné okolnosti, nepříjemné situace, ona se jim částečně bránila, ale ne tedy tak, aby je jednoznačně dokázala zastavit. Pokud jde o situaci, kdy ji měl otec holit na přirození, tak znalkyně nevylučují, že se to mohlo stát, že mohl přicházet, ale zase není jednoznačně možné to posoudit na tom, jak ona to popisuje. Nelze vyloučit, že obžalovaný se mohl do té situace dostat, poškozená mohla tu situaci zažít, ale ona to nezařadí přesně a jasně tak, jak to proběhlo. Tedy pořád platí to samé, nelze vyloučit, že k tomu došlo, ale nelze to postavit jen na výpovědi svědkyně poškozené. Snaha zaujmout je snaha zaujmout kohokoliv, deprivovaný jedinec potřebuje pozornost, a aby ji měl, tak kohokoliv potřebuje zaujmout a když má pocit, že zaujal, tak ještě to zopakuje nebo ještě to více zdramatizuje. V případě poškozené se nejeví, že by to tak popisovala proto, že se cítí, že jí není věřeno. Naopak jeví se to zejména jako vliv deprivace. Tomu odpovídá i to, že byla ochotna svěřit se v autobuse osobě, která nebyla až tak blízká, tzn. že chce zaujmout úplně cizí osobu. Sociální vazby jsou úplně jiné, než u nedeprivovaných, tzn. oni velmi snadno navazují kontakty, téměř bez rozdílů, s kýmkoliv, ale ty citové vazby jsou mělké, nepevné, tzn. rychle se zase ztratí, tedy poškozená je s kýmkoli okamžitě „kamarádka“, ale ne že by to bylo něco trvalého nebo ne že by se na tu osobu nějak fixovala. Pro ni je to standardní sociální chování. Poškozená se cítí lépe v novém prostředí, cítí, že tam má velkou pozornost, cítí, že to tam je harmoničtější. K dotazu dále uvedla, že není schopna posoudit, zda u poškozené byla motivace, že se chtěla dostat zpátky do xxx, lze sice říci, že poškozená chtěla změnu, ale nelze říci, jakou.

Za účelem posouzení psychického stavu obžalovaného byl dále v rámci přípravného řízení vypracován ***znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie,*** přičemž znalkyně MUDr. Šárka Grussmannová v závěru posudku konstatovala, že obviněný netrpí duševní poruchou ve smyslu psychotického onemocnění či mentální retardace. Byla zjištěna dlouhodobá nadměrná konzumace alkoholu v rovině škodlivého požívání. Odborným vyšetřením nebyla zjištěna sexuální deviace v objektu ani aktivitě. Nejedná se o pedofilii, tedy přednostní zaměření na eroticky nezralé objekty. V době spáchání posuzovaného jednání obviněný netrpěl duševní poruchou ve smyslu psychotického onemocnění nebo mentální retardace. V předmětné době byl pravidelným konzumentem alkoholu, a to v rovině škodlivého užívání. Nebyla zjištěna sexuální deviace ani duševní porucha, která by ovlivnila schopnost obviněného rozpoznat nebezpečnost svého jednání. Jeho rozpoznávací schopnosti, byly ve všech případech předmětného jednání plně zachovalé. Chronický abúzus alkoholu s jeho degradačním vlivem na primárně chudé složky osobnosti s oslabením seberegulačních sil vedl ke snížení jeho schopnosti ovládat, přičemž toto snížení nepřesáhlo třetinu rozhodného pásma. Jedná se o osobnost simplexní, s nízkým rozumovým nadáním, malou schopností empatie a sociálního cítění. Chronický abúzus alkoholu potencuje tyto osobnostní rysy a je dostatečně zadokumentován i agresivní vliv alkoholu na chování obviněného a odtlumení sexuálních zábran. Nebyla zjištěna duševní porucha, která by ovlivnila jeho schopnost chápat smysl

trestního řízení a účinně se hájit. Do budoucna nelze vyloučit překračování norem včetně agresivních projevů a odbrzděného sexuálního chování pod vlivem alkoholu, pokud nebude dodržovat důslednou abstinenci, je jeho pobyt na svobodě pro společnost nebezpečný. Vzhledem k tomu, že posuzovaný nemá dostatečný náhled, odbornou léčbu sám nevyhledal, doporučila znalkyně uložení ochranného léčení protialkoholního v ambulantní formě. U hlavního líčení dále znalkyně k dotazům uvedla, že alkohol u obžalovaného snižuje morální zábrany. Obžalovaný je už tak primitivně jednoduchého formátu, byla popsána neschopnost empatie, sociálního cítění vůči primární, své vlastní, rodině, agresivní chování. Toto je u něj vlivem alkoholu. Pokud jde o zvýšení sexuální apetence, tak tu dokládá jednak sám, je to také objektivně zadokumentováno a on potom v ebrietě vůbec neřeší, zda jde o dceru, př. v jakém je věku. Opět je tedy odbrzděné sexuální chování dáno vlivem alkoholu. I když nebyla zjištěna vyšetření pedofilie, tak když dojde k odbrzděnému sexuálnímu chování, může dojít i ke kontaktu s nezletilým objektem, obžalovaný je psychosexuálně celý nevyzrálý. Primárně není nastaven na nezralé objekty, ale vlivem alkoholu a jeho následek v podobě odbrzděného jednání může dojít k sexuálnímu kontaktu i s nezletilou osobou. Obecně u něj alkohol může odbrzdit cokoliv - verbální agresi, fyzickou agresi jak vůči primární rodině, tak i vůči té dceři, tak i sexuální nezdrženlivé chování vůči nezralému objektu. K tomuto závěru není třeba vyšetření poškozené, stačí vyšetření obžalovaného, neboť tento je primárně psychosexuálně nevyzrálý, kdy může obtěžovat i nezralé objekty. Navíc osobnost je degradovaná škodlivým požíváním alkoholu, de facto potom nerozlišuje věk objektu, může chodit před ní nahý, může jí nutit k obnažování, může jí nutit ke sledování erotické pornografie, může s ní konzumovat alkohol, může se dopustit také sexuálně odbrzděného chování. Jedná se o obecný rys u konzumace alkoholu.

K posouzení osobnosti obžalovaného byl dále vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie,** v jehož závěru znalkyně Mgr. Nina Grossmannová konstatuje, že obviněný je osobností jednoduchého formátu, s pohotovostí k impulzivním a dráždivým projevům při střetu s překážkou. V jasně strukturovaných podmínkách a za střízliva, je schopen reagovat kooperativně, do určité míry regulovat své afekty. Konzumace alkoholu oslabuje jeho schopnost přiměřeného sebeřízení, projevuje se primitivně agresivně v podobě zvýšené dráždivosti, popudlivosti, verbální agrese, agrese vůči věcem a místy i fyzické agrese. Z psychologického hlediska je obviněný schopen chápat smysl trestního řízení, hájit se a nabývat korektivní zkušenost. Osobnost obviněného je možné charakterizovat jako simplexního formátu, velmi jednoduchou a slabě diferencovanou v jednotlivých oblastech (rozumová, emoční, hodnotová, morální). Rozumové schopnosti se pohybují v pásmu podprůměru, avšak původní úroveň je ochuzena jak dalším nerozvíjením a chudým, pasivně konzumním životním stylem, především ale chronickým nadměrným užíváním alkoholu. Jeho konzumace má degradační dopad i na další oblasti, zejména v podobě oploštění roviny emoční a mravní. Emocionalita je za běžných okolností s prvky proteplenosti, alkohol má na něj ale agresogenní a primitivizující vliv. Pod jeho vlivem jsou ještě dále oslabovány chabé seberegulační síly a projevy jsou pudově netlumené, impulzívní včetně odtlumení sexuálních zábran. Sebepojetí je chudě rozlišené, avšak ne výhradně idealizované. Je schopen dílčích náhledů na své problémové jednání, avšak pouze pokud abstinuje. Celkově je oblast prožitků mělká s patrnou aktivitou obranných mechanismů typu bagatelizování, popírání. Nebyly zjištěny hrubší nedostatky v rovině základních poznávacích funkcí, forenzně zásadní. Hodnotově závazné se jeví jeho nasazení pracovní, v zaměstnání, v ostatních oblastech je motivace k adaptivnímu fungování chabá. Obviněný je schopen se jednoduchým způsobem začlenit do sítě vztahů - rodinných, pracovních, v širším sociálnu. Nebyly zjištěny jednostranně nepřátelské či zaujaté postoje k lidem obecně. Emočně je vázán na osoby své původní rodiny, rovněž na manželku a dceru, toto v rámci svého simplexního osobnostního formátu. Je však

patrný dopad dlouhodobě nadměrně konzumovaného alkoholu na jeho schopnost adaptivního zapojení se v sociálnu, zejména je-li pod jeho bezprostředním vlivem. V takových případech si bude počínat dráždivě, vyvolávat konflikty, projevovat se agresivně i vůči osobám, ke kterým má běžně kladný vztah. Chybí přiměřená kritičnost na tyto projevy a na škodlivou míru požívání alkoholu. Pokud se měl dopustit předmětného jednání, pak lze na jeho pozadí vzhledem k negativnímu nálezu znalkyně sexuoložky spatřovat právě kombinaci simplexního, slabě rozlišeného osobnostního formátu s limity v rovině rozumové, emočního sebeřízení a mravní a konzumace alkoholu s jeho primitivizujícím vlivem na jednání obviněného. U obviněného nebyly zachyceny tendence vykreslovat se ve výhradně pozitivním či ideálním světle, ale jeho schopnost sebereflexe je však limitovaná, jisté zkreslení pohledu na sebe plyne i z působení obranných mechanismů typu bagatelizace, popírání. Nebyla zjištěna chorobná lhavost, bájivá lhavost. Nelze vyloučit i potřebu chránit svou osobu v situaci trestního řízení a cenzurovat některé informace, které by mu mohly uškodit. U hlavního líčení znalkyně k dotazům dále uvedla, že pokud jde o pohotovost k impulzivním a dráždivým projevům při střetu s překážkou, tak pokud se vyskytne nějaká složitější situace, která je nad rámec jeho rozumovým schopnostem, tak bude reagovat spíše popudlivě, dráždivě, protože je tam jednak jednoduchý formát osobnosti, který je dále degradován chronickým užíváním alkoholu, dále je tam nižší práh frustrace, tedy že rychleji zareaguje podrážděně, impulzivně na překážku. Ta překážka může být jakéhokoli rázu, tzn. v sociální rovině, v pracovní rovině, jakákoli.

Soud měl dále k dispozici ***listinné důkazy.*** Z ručně *psaného textu* (č.l. 63-65), který poškozená A. R. na základě výzvy výchovné poradkyně sepsala dne 28. 4. 2016 soud zjistil další popis jednání, kterého se měl vůči poškozené dopouštět její otec, tedy obžalovaný R. V tomto textu poškozená dále popisuje i chování širší rodiny poškozené. O jednání s poškozenou následně sepsala výchovná poradkyně Záznam (č.l. 355).

Z *protokolu o vydání hmotné věci a fotodokumentace* (č.l. 66, 71-76) vzal za prokázáno, že obžalovaný měl doma jednu VHS kazetu s názvem Svůdná nevinnost a 10 ks erotických DVD.

Ze *zprávy lékaře* Gynekologické příjmové ambulance Nemocnice Třinec (č.l. 332) soud zjistil, že poškozené nebyly zjištěny známky čerstvého porušení hymenu, nicméně poševní vchod je volně pro prst, což je běžný nález u masturbujících či menstruační tampóny používajících dívek, ale toto poškozená popírá.

Ze *zprávy* o průběhu noční směny Městské policie Třinec, zprávy operačního odboru Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje s popisem vývoje události a přepisem hovoru na tísňovou linku (č.l. 347, 348-352) soud zjistil, že poškozená v důsledku agresivního jednání otce, kterého se dopustil pod vlivem alkoholu, přivolala do jejich bytu strážníky městské policie.

Dále jsou ve spise založeny listiny týkající se umístění poškozené A. R. v Dětském domově xxx a následném rozhodnutí o pěstounské péči (usnesení Okresního soudu ve Frýdku- Místku č. l. 224, návrh Městského úřadu Třinec, odboru sociálních věcí na zahájení řízení o pěstounskou péči a vydání předběžného opatření č.l. 225-227, usnesení Okresního soudu ve Frýdku Místku ze dne 23. 5. 2016, sp. zn. 0 Nc 3904 /2016, č.l. 228-229, protokol ze dne 6. 5. 2016 sepsaný na Městském úřadě v Třinci č.l. 230-231, zpráva Dětského centra xxx č.l. 232-233, zpráva Městského úřadu Třinec, odboru sociálních věcí, o prošetření poměrů u rodinných příslušníků poškozené č. l. 374-376, zpráva Dětského centra xxx a protokoly městského Úřadu Třinec související s uspořádáním individuálního plánu ochrany poškozené č. l. 377-391).

Po ***provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů*** jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného Jana R. byla dostatečně prokázána bez důvodných pochybností.

Obžalovaný opakovaně kompletně popřel jednání, které je mu vytýkáno. Soud však jeho výpověď považuje za účelovou, vedenou snahou vyvinit se z trestní odpovědnosti. Jednak nelze nevidět, že samotná výpověď obžalovaného si v jednotlivých částech odporuje, jednak je výpověď obžalovaného vyvrácena výpověďmi svědků, a to nejen poškozené (viz níže). Obžalovaný na jednu stranu uvádí, že se ničeho nedopustil a nikdo mu ani jeho chování k dceři nevytýkal, na druhou stranu připustil, že příbuzní v době, kdy bydleli ještě s jeho rodiči, mu řekli, že si jeho dcera stěžovala, že jí leze do pokojíku, obtěžuje ji a znásilňuje. Připustil, že mu dcera vytýká, že moc pije, ale popřel, že by to byla pravda. Dále obžalovaný popřel, že by za dcerou chodil do koupelny v době, kdy se koupala, ale současně uvedl, že u nich to bylo normální, neboť se se svými sourozenci myli společně a nestyděli se. V jiné části výslechu pak připustil, že mohl chodit do koupelny v době, kdy se dcera koupala, ale to bylo proto, že si potřeboval umýt ruce. Navíc se dcera mohla zamknout. I když následně připustil, že po přestěhování do xxx se nějakou dobu nedaly dveře v koupelně ani na záchodě ani v pokojíčku dcery zamykat. Obžalovaný poté k tomu uvedl, že ani poté se dcera nezamykala, ale že ji nekontroloval (!). Je evidentní, že tvrzení obžalovaného jsou nelogická, neboť jak by mohl vědět, že se jeho dcera v koupelně nezamykala, kdyby to nekontroloval a do koupelny za ní nechodil. Stejně tak považuje soud za zcela nelogické a odporující zdravému rozumu tvrzení obžalovaného, že se mu sice rodina a známí (W.) opakovaně zmiňovali o jeho nevhodném chování k dceři, dokonce přímo zmiňovali znásilnění, osahávání, přesto neměl potřebu to s dcerou vůbec řešit, pouze se před ostatními omezil na konstatování, že nic takového nedělá. Nelze opomenout, že se nejednalo o jedinou situaci, kdy se jej rodina či známí na chování k dceři dotazovali, ale stalo se to vícekrát.

V tomto směru jsou zásadní i *výpovědi jednotlivých svědků*, a to jednak příbuzných obžalovaného (Marcela R., Emilie R., Zuzana B., Michal B., Marcela P.), jednak jeho známých (Bohuslav W., Eugenie W.). Soud neměl důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědí těchto svědků, svědci vypovídali de facto shodně jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, drobné rozpory lze vysvětlit během času od výpovědi v přípravném řízení. I při hlavním líčení měl možnost soud osobně posoudit chování svědků při výpovědích a dospěl k závěru, že u žádného z výše uvedených svědků nebylo patrno, že by měl zájem křivě vypovídat či uvádět skutečnosti jinak, než je prožili, vnímali, slyšeli apod. I když nelze pominout u příbuzných obžalovaného jejich vztah k samotnému obžalovanému, přesto neměl soud pocit, že by tito svědci chtěli stranit obžalovanému. Navíc celá situace pro ně zcela jistě nebyla jednoduchá, neboť v pozici poškozené v této věci vystupuje taktéž jejich příbuzná, a to dcera obžalovaného. Při vědomí všech těchto skutečností pak soud k jejich výpovědím přistupoval. Při hodnocení výpovědí výše uvedených svědků tedy dospěl soud k závěru, že lze z výpovědi výše uvedených svědků vycházet při závěrech o vině obžalovaného a skutkovém stavu. Pokud jde o jednotlivé výpovědi, pak manželka obžalovaného, *svědkyně Marcela R.*, ve své výpovědi připustila, že se jí dcera svěřila, že v době, kdy chodila do xxx. třídy, jí manžel svlékl pyžamo a zasunul penis do pochvy. Ona to vyřešila tak, že řekla manželovi, aby nechal dceru na pokoji, že se potřebuje učit. Vzhledem k osobnostnímu nastavení svědkyně a její omezené možnosti vnímání (s ohledem na zdravotní stav) má soud za to, že nebylo v silách a možnostech svědkyně celou situaci ani jinak řešit. Každopádně však její výpověď potvrzuje verzi poškozené. Svědkyně dále potvrdila, že obžalovaný se choval agresivně, když byl opilý, a to i vůči A., nenechal ji učit, vyžadoval, aby s nimi seděla a dívala se na televizi, v jednom případě ji nabídl i štamprli

s vodkou nebo rumem. Současně uvedla, že následně se dozvěděla, že rodina v xxx o tom, že měl obžalovaný svou dceru zneužívat, dávno věděla, ale jí nikdo nic neřekl. Dále uvedla, že až poté, co byl obžalovaný ve vazbě, se jí dcera svěřila i s ostatními věcmi, tedy, že za ní otec chodil na záchod, že jí ukazoval pornografické filmy. Potvrdila, že od té doby, co je obžalovaný ve vazbě, je A. jiná, více poslouchá a s matkou si povídá. Ve vztahu k verzi obžalovaného popřela, že by s A. byla u obvodní lékařky z důvodu, že by jí bolela prsa nebo jí jedno prso vyrostlo rychleji, A. si na žádnou hrčku na prsou nestěžovala, ona jí prsa neprohlížela, ale obžalovaný ano. *Svědkyně Emilie R.,* matka obžalovaného, pak potvrdila, že obžalovaný pil alkohol a pod jeho vlivem se choval jako jiný člověk. Taktéž připustila, že si jí vnučka A. stěžovala na obžalovaného, že je vzpurný, že jí leze do pokoje, musí vedle něj sedět u televize. Svědkyně to vyřešila tak, že nabídla vnučce, že může zůstat u nich, byla u nich asi dva týdny. Dále uvedla, že jí volala známá (paní K.), že se jí A. svěřila, že ji otec osahává a dívá se na ni, když se koupe. U hlavního líčení dokonce uváděla, že ji ta známá měla říct, že A. vykládá, že ji otec znásilnil. Když s tím konfrontovala syna, tak to popřel, že se jenom díval(!), toto připustil. Ptala se na to i A., tato ji zopakovala, že ji otec osahává, ale popřela, že by na prsou nebo na přirození. Poté ještě volala paní W. a také ji říkala, ať dělá něco se synem, že A. prý leze do koupelny a na záchod. Celá situace se vyřešila tak, že se na dveře daly háčky, A. si zamykala dětský pokoj a oni domluvili obžalovanému. Současně svědkyně připustila, že věděla o tom, že by obžalovaný na A. hrubý, psychicky ji deptal, „poťapkoval“ po zadku, chodil ji do pokoje, křičel na ni. Jednou večer dokonce A. přiběhla, že ji otec zbil, poté byla nějakou domu u nich. *Svědkyně Marcela P.,* sestra obžalovaného, pak uvedla, že když bylo A. asi xxx let, tak jí řekla, že ji otec osahává, že na ni sahá „jinak“. Ona to řekla své matce a shodli se, že si A. vymýšlí. Poté, co se rodina bratra přestěhovala do xxx, si začala A. stěžovat, že za ní obžalovaný chodí do koupelny a do pokoje. Také svědkyně potvrdila, že ví o tom, že A. o celé události mluvila i s paní K. *Svědkyně Zuzana B.,* sestra obžalovaného, uvedla, že první zmínka A. o nevhodném chování jejího otce bylo v době, kdy jí bylo xxx nebo xxx let, ale to se týkalo toho, že jí nadával, že má velký zadek a zakazoval jí, aby si holila nohy. Později si ji A. stěžovala, že za ní otec chodí do koupelny, když se sprchuje, k tomu jí poradila, že se má zamykat. Také si stěžovala, že když je otec opilý, tak za ní chodí do pokoje a otravuje ji. Připustila, že obžalovaný byl agresivní, když pil, nadával vulgárně každému, tedy i A., všichni věděli, že občas v opilosti dal facku své ženě. O osahávání se dozvěděla až poté, co byl obžalovaný vzat do vazby, poté jí i matka řekla, že sousedka vykládala, že se jí A. svěřila. Svědkyně sama nebyla svědkem žádného nevhodného jednání obžalovaného. Připustila však, že od doby, co je obžalovaný ve vazbě, tak je A. klidná, předtím se pořád něčeho bála, lekala se, byla nervózní a neklidná. *Svědek Michal B.,* švagr obžalovaného, uvedl, že když si obžalovaný vypije, tak je z něj jiný člověk, je agresivní a vyčítavý, napadá a je vulgární na každého, a to i na děti. A. z něj měla strach. Od své tchýně věděl, že A. několikrát v noci vzbudil, aby šla spát k nim do ložnice. Samotná A. si mu stěžovala, že za ni obžalovaný leze do sprchy a pozoruje ji tam. Vytkl to obžalovanému a řešil to i se sociální pracovnicí. Dále připustil, že před vzetím obžalovaného do vazby, tam nějaké náznaky byly, obžalovaný měl za A. chodit do koupelny, nebo něco takového, v rodině se to řešilo. Všichni výše uvedení svědci pak shodně potvrdili, že s A. nikdy nebyly žádné výchovné problémy, nikdy se jim nestalo, že by jim lhala nebo utíkala z domu apod., naopak ráda pomůže, je hodná. Ostatně i obžalovaný uvedl, že s A. nebyly problémy, že se mu nestalo, že by mu lhala. O to více je podivující, že všichni příbuzní tvrzení A. nebrali vážně, resp. nebrali je tak vážně, jak by bylo vhodné a nutné. *Svědek Bohuslav W.,* spolupracovník obžalovaného, pak potvrdil, že obžalovaný má problém s alkoholem, když pije je bez zábran a protivný. Současně uvedl, že když byl obžalovaný vzat do vazby, tak mu manželka obžalovaného uvedla, že o všem věděla, nechápal, proč nechala ubližovat vlastnímu dítěti. Dále potvrdil, že v bytě obžalovaného montoval zámek, a to v pokoji A., aby za ní obžalovaný nechodil a nebudil ji. Ví, že obžalovaný pak řešil i zamykání záchodu a koupelny,

dal tam háčky. Ví taktéž o tom, že jeho manželka volala matce obžalovaného, aby mu domluvil, aby dal dceři pokoj. *Svědkyně Eugenie W.* pak potvrdila, že si ji A. stěžovala, že za ní otec chodí na záchod, že se na ni dívá, když je nahá. Obžalovaný jí na to řekl, že na to má právo, ona obžalovanému domlouvala, volala i matce obžalovaného, ta ji na to řekla, že synovi domluví, ale že je to s ním těžké, že když si vypije, tak si stejně dělá, co chce. Dále se jí A. svěřila, že když si otec doma vypije, tak utíká z domu. Svědkyně pak dále uvedla, že byla přítomna tomu, že obžalovaný v opilosti byl agresivní slovně i fyzicky, po manželce vyžadoval sex a byl „dokučlivý“.

Ze všech výše uvedených výpovědí vzal soud za prokázáno, že v domácnosti obžalovaného a poškozené docházelo k nestandardnímu chování obžalovaného. Nejenom že o tom všichni svědci věděli, z jejich následného chování pak jasně vyplývá, že sami nepovažovali chování obžalovaného za „normální“ a měli potřebu zasáhnout. Rodinní příslušníci obžalovaného tomuto domlouvali, což by jistě nedělali, kdyby měli pocit, že k ničemu nedošlo a že si A. vše vymyslela, svědek B. se o celé situaci dokonce radil se sociální pracovnicí. Svědek W. pak namontoval zámek na dveře, aby se A. mohla ve svém pokoji zamykat. Svědkyně W. pak domlouvala jednak samotnému obžalovanému, jednak volala jeho matce. Všichni svědci pak shodně potvrdili, že obžalovaný požíval ve zvýšené míře alkohol a pod vlivem alkoholu se choval slovně i fyzicky agresivně a bez zábran.

V tomto směru je pak nutné zmínit i závěry *znaleckých posudků* z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, k osobnosti obžalovaného. U obžalovaného byla zjištěna dlouhodobá nadměrná konzumace alkoholu v rovině škodlivého užívání. I bez ovlivnění alkoholu se jedná o osobnost simplexní, s nízkým rozumovým nadáním, malou schopností empatie a sociálního cítění. Chronický abúzus alkoholu pak tyto osobnostní rysy potencuje. Ačkoliv u obžalovaného nebyla zjištěna sexuální deviace, přesto alkohol má vliv na odtlumení sexuálních zábran, na zvýšení sexuální apetence. Tedy v opilosti neřeší, zda jde o dceru, př. v jakém je věku. Obžalovaný je psychosexuálně nevyzrálý, pod vlivem alkoholu může dojít i ke kontaktu s nezletilým objektem. Konzumace alkoholu oslabuje jeho schopnost přiměřeného sebeřízení. Pod vlivem alkoholu jsou zeslabovány chabé seberegulační síly a projevy jsou pak pudově netlumené, impulzivní, včetně odtlumení sexuálních zábran.

Další skupinou důkazů pak tvoří svědkyně, kterým se poškozená A. R. svěřila. Nezletilá *svědkyně M. W.,* spolužačka poškozené, popsala, že se ji A. svěřila, že ji otec obtěžuje, že za ní chodí do pokoje, zamkne a že tam s ní něco dělá. Dále A. uvedla, že neví, co s tím má dělat. Dále k A. uvedla, že je pravdomluvná, nevymýšlí si, je klidná. Popsala pak, jak došlo během hodiny k odhalení celé věci. Nezletilá *svědkyně M. K.*, spolužačka A., pak potvrdila, že A. je milá, umí udržet tajemství, neudělala nikdy nikomu nic špatného, myslí si, že ani neumí lhát. Dále uvedla, že jí A. řekla, že když byla malá, tak ji taťka škrtil a málem znásilnil, svěřila se jí, že ji otec sahal na prsa, že ji urážel, vyhazoval z domu, bil. Taktéž popsala průběh školní hodiny, při které vyšla celá záležitost najevo. Výpovědi obou výše uvedených svědků pak byly u hlavního líčení čteny, a to za splnění podmínek ustanovení § 102 odstavec 2 trestního řádu, neboť se jedná o osoby mladší osmnácti let a byly by vyslýchány k okolnostem, které by mohly nepříznivě ovlivnit jejich duševní vývoj. Soud navíc nepovažoval jejich osobní výslech za nutný. *Svědkyně Mgr. M. G.,* výchovná poradkyně, pak potvrdila, že se jí A. svěřila, že má s otcem problémy, že za ní chodí do pokoje, sahá jí na prsa, zadek a že se ji pokusil znásilnit. Uvedla rovněž, že o tom rodina ví, že se jim svěřila. Na její popud A. vše napsala na papír. Svědkyně poté o věci hovořila se dvěma spolužačkami A., které o celé věci věděly. Osobně pak měla pocit, že A. se ulevilo, že se celá věc začala řešit, že A. se s tím musela setkávat již delší dobu. *Svědkyně Yveta Ř.,* učitelka A., pak popsala, jak při hodině Zdravé výchovy došlo

k odhalení celé věci. Uvedla, že poté s A. o samotě hovořila, tato ji celou věc potvrdila, řekla, že ji osahává tatínek, že ji jednou v noci vzbudil, holil a svlékal a že ji druhý den bolelo mezi nohama. Dále A. popisovala, že ji otec bije, sahá na prsa, navádí na alkohol, pronásleduje, chodí za ní na záchod a do koupelny. Taktéž se ji svěřila, že rodina o tom ví. Dle názoru svědkyně A. nevěděla, jak se zachovat, je jednoduchá, nevymýšlí si, nemá snahu lhát. Je tichá, nejsou s ní výchovné problémy. Ona sama neměla důvod nevěřit tomu, co A. říkala, má za to, že si to nevymyslela, že to skutečně zažila. Pokud jde o výše uvedené svědkyně, pak soud neměl žádné pochybnosti o jejich věrohodnosti, když nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly vést soud k závěru, že svědkyně měly zájem vypovídat křivě, př. obvinit obžalovaného z trestné činnosti. Navíc výpovědi svědkyň odpovídají i ostatním provedeným důkazům.

Stěžejní a naprosto zásadní pak bylo vyhodnocení věrohodnosti výpovědi *poškozené A. R.* Ve většině případů to byla právě poškozená, která byla společně s obžalovaným sama v době jeho protiprávního jednání. Její výpověď je pak stěžejním důkazem o vině obžalovaného, když obžalovaného zcela z jeho trestné činnosti usvědčuje. Na základě výpovědi poškozené byl pak učiněn závěr o skutkovém stavu. Z tohoto důvodu bylo posouzení věrohodnosti poškozené pro závěru o vině obžalovaného a skutkovém stavu zcela zásadní. Soud sám neměl důvod pochybovat o věrohodnosti poškozené A., její výpověď působí konstantně, svědkyně opakovaně uvádí stejný způsob jednání obžalovaného (znásilnění v xxx nebo xxx letech, osahávání, otravování, pronásledování na záchodě a v koupelně, svlékání, požívání alkoholu apod.). Výpověď poškozené pak nestojí osamoceně, ale je podporována celou řadou výše uvedených důkazů. Nelze opomenout, že poškozená popis skutkového děje napsala i písemně na výzvu výchovné poradkyně, přičemž i v této formě uvádí stejný způsob chování otce. Navíc se poškozená svěřila nejen svým kamarádkám a spolužačkám M. W. a M. K., které to obě ve svých výpovědích potvrdily, ale i příbuzným. O nevhodném chování řekla matce Marcele R., stejně tak babičce, Emilii R., a své tetě Marcele P. Nelze nevidět, že ve všech případech uvádí pořád stejný způsob chování obžalovaného a že i opakovaně popisuje situaci, ke které došlo v době, kdy chodila do druhé či třetí třídy. Pokusila se svěřit i známým rodičů, resp. svědkyni Eugenii W., která verzi poškozené potvrdila. Naprosto shodně celou věci pak popsala jak výchovné poradkyni, tak učitelce Zdravé výchovy. Poškozená se se svou situací svěřila tedy nejen doma, př. v širší rodině, ale i kamarádkám a dokonce i de facto cizím osobám. Není ani bez významu, že všichni svědci se shodli na to, že poškozená je milá, hodná dívka, se kterou nejsou žádné výchovné problémy a u které nikdy nezaznamenali lhaní.

Nelze při hodnocení věrohodnosti poškozené opomenout ani *závěry znaleckého posudku* z oboru psychiatrie, dle kterého poškozená netrpěla ani netrpí žádnou vážnou duševní chorobou či významnější duševní poruchou, která by měla vliv na její schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Může správně vnímat a prožité události jednoduše popisovat, její paměť je funkční ve všech složkách, není u ní akcentován odpor vůči autoritám, nebyla shledána tendence se mstít otci. Je vysoce pravděpodobné, že poškozená měla s obžalovaným nepříjemné zážitky sexuálního charakteru. Soud si je současně vědom toho, že znalkyně současně konstatovala, že poškozená má potřebu poutat pozornost, zaujmout, proto může sdělované dokreslovat a upravovat, že její popis se nejeví jako reprodukce skutečně prožitého jako celku, zejména pokud hovoří o pohlavním styku, kdy je popis vágní, nezakotvený, chybí významné detaily. Na druhou stranu však znalkyně uvedla, že ze znaleckého hlediska se nejeví popis celé situace jako vymyšlený. Je vysoce pravděpodobné, že situace, které popisovala, se odehrály, protože má nějaké zážitky sexuálního charakteru, mohlo dojít k nějakým dotekům na těle, k nějakým řečem týkajícím se sexuality, byly to nepříjemné okolnosti, nepříjemné situace, ale pokud hovořila o pohlavním styku, tak to znalkyně nevnímají, že tuto událost zažila, toto se jim jeví jako doplněné. Nelze vyloučit, že k tomu došlo, ale nelze

to posoudit jen podle toho, co popisuje poškozená. Vlivem deprivace cítí potřebu poutat na sebe pozornost, zaujmout, deprivovaný jedinec je schopen se svěřit i cizí osobě.

Znalecký posudek je však důkaz jako každý jiný, tedy stejné důkazní hodnoty jako ostatní provedené důkazy. Zákon nestanoví žádná pravidla, pokud jde o míru důkazů potřebných k prokázání určité skutečnosti ani váhu jednotlivých důkazů. Soud je pak povinen hodnotit i znalecký posudek na podkladě pečlivého uvážení všech okolností případu jednotlivě i v souhrnu s ostatními důkazy (viz R 40/1969). Není tedy ani znaleckým posudkem bezpodmínečně vázán. Nemůže sice libovolně nahradit odborné stanovisko znalce svým vlastním stanoviskem, ale může a musí hodnotit, zda závěry znalce odpovídají i dalším provedeným důkazům. Je nutné navíc zdůraznit, že znalec psycholog je povolán vyjádřit se k těm rysům osobnosti svědka, které mohou mít vliv na jeho věrohodnost, není však oprávněn se vyjadřovat k otázce, zda výpověď svědka je věrohodná či nikoliv. Takové hodnocení přísluší pouze soudu, neboť otázka věrohodnosti je otázkou právní.

Výše uvedeným soud nezpochybňuje závěry znalkyň, zejména znalkyně z odvětví klinické psychologie, toliko zdůrazňuje, že věrohodnost poškozené jako jediný může hodnotit právě soud, tento je k tomu povolán zákonem a činí tak v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. V dané věci pak soud dospěl k závěru, že výpověď poškozené A. R. je věrohodná, a to ve všech tvrzených skutečnostech. Pokud znalkyně uvádí, že poškozená může sdělované dokreslovat, upravovat, pak to není to samé, jako si celou událost vymyslet (což ostatně i znalkyně vyloučily). Soud pak vycházel z těch tvrzení poškozené, které opakovaně shodně popisovala a svěřila i jiným osobám. To, že znalkyně mají za to, že popis pohlavního styku odehrávající se kolem desátého věku poškozené se nejeví jako popis skutečně prožitého, neboť je vágní, nezakotvený a chybí významné detaily, dle názoru soudu nezpochybňují věrohodnost poškozené. Je nutné si uvědomit, že tuto situaci prožila cca 5 či 6 let předtím než ji popisovala orgánům činným v trestním řízení, a to v době, kdy nebyla nijak blíže obeznámena se sexualitou, př. s jakýmikoliv sexuálními praktikami. Navíc považovala otce za autoritu a neměla do té doby důvod domnívat se, že by ji chtěl jakýmkoliv způsobem ublížit. Z tohoto důvodu to patrně popsala tak, jak na svůj věk uměla i s tím, že následně již před znalkyněmi o celé věci hovořila jako o pohlavním styku, neboť v mezidobí „zjistila“, co který pojem přesně znamená a k čemu tehdy v noci tedy došlo. Tomu odpovídá i její popis, který uvedla např. své učitelce, když ji řekla, že ji na druhý den bolelo mezi nohami. Nelze ostatně nevidět, že již v té době se svěřila s „podivným“ chováním otce rodině. Konkrétně svědkyně Marcela P. přímo řekla, že jí A. asi ve xxx letech řekla, že na ni otec sahá „jinak“. Toto tvrzení zcela odpovídá výše uvedenému, tedy že poškozená ve xxx letech nevěděla, jak se k celé situaci postavit a co je považováno za chování akceptovatelné a co již za chování dokonce protiprávní. Neuměla tehdy ani správně pojmenovat, k čemu tehdy v noci došlo. Ostatně znalkyně přímo nevylučují, že by k dané věci tak, jak ji poškozená popsala, nemohlo dojít, toliko konstatují, že nelze vycházet jen z výpovědi poškozeného. V případě skutku pod bodem 1) rozsudku však v pokoji poškozené nikdo další nebyl, soud proto velmi pečlivě hodnotil jednotlivá tvrzení poškozené, jakož i ostatní provedené důkazy, a dospěl k závěru, že výpověď poškozené A. R. je věrohodná.

V rozporu s verzí poškozené není ani závěr lékařské zprávy z gynekologické ambulance, dle které sice u poškozené nebyly shledány známky čerstvého porušení panenské blány, nicméně poševní vchod je volný pro prst, což odpovídá popisu poškozené ohledně jednání obžalovaného, ke kterému mělo dojít v jejich desíti či jedenácti letech. Sama poškozená pak popřela, že by používala menstruační tampóny či masturbovala, což by bylo další jediné vysvětlení pro prst volného poševního vchodu.

Pokud jde o *svědkyni Vandu K.*, pak tato svědkyně zcela evidentně nechtěla mít s projednávanou věcí nic společného, její výslech u hlavního líčení jí byl nepříjemný a rozhodla se vypovídat tak, aby neuškodila zejména obžalovanému, s jehož matkou se kamarádí. Připustila sice, že se jí A. v autobuse svěřila se špatným chováním otce, ale popřela, že by to mělo cokoliv společného s osahávání či znásilněním. Současně připustila, že volala poté matce obžalovaného. Tedy i v tomto případě svědkyně zjevně měla důvod řešit celou záležitost a stěží by matce obžalovaného volala, pokud by tvrzení A. nepovažovala za důležité. Pokud byla pak konfrontována s tvrzení samotné matky obžalovaného, která uvedla, že jí svědkyně K. volala, že A. jí říkala, že ji otec měl znásilnit či osahávat, nebyla schopna toto vysvětlit, pouze se omezila na tvrzení, že něco takového A. říkala, tedy že není doma pohoda. Tedy i tato výpověď dokresluje celou projednávanou událost.

Na základě výše uvedeného tedy dospěl soud k závěru, že skutkový stav a vina obžalovaného Jana R. byly prokázány bez důvodných pochybností. Jeho verze pak byla výše uvedenými důkazy jednoznačně vyvrácena.

Po ***právní stránce*** bylo jednání obžalovaného Jana R. popsané pod bodem 1) tohoto rozsudku kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, přečin soulože mezi příbuznými dle § 188 trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že obžalovaný využil své fyzické převahy a autority otce i nízkého věku poškozené spojené s neznalostí v sexuální oblasti a z toho pramenící nemožnosti se účinně bránit a dosáhl s touto pohlavního styku, spočívající v opakovaném zasunutí jeho pohlavního údu do její pochvy, přičemž svou fyzickou převahu ještě zesílil tím, že poškozené držel ruce v oblasti zápěstí. V daném případě došlo tedy ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy v jednom okamžiku, toto spojení pohlavních orgánů nutno pokládat za soulož, přesto, že došlo k pouze k částečnému zasunutí pohlavního údu obžalovaného do pochvy poškozené, aniž by došlo k porušení její panenské blány. Jako biologický otec poškozené pak na ní vykonal soulož bez ohledu na to, že je jejím pokrevním příbuzným v pokolení přímém. Obžalovanému, jakožto otci poškozené, se kterou žil ve společné domácnosti a vychovával ji, bylo pak dobře známo, že v době jeho jednání tato ještě nedovršila patnácti let, a že k ní má, jakožto její otec povinnosti dané mu (nejen) zákonem. Při znalosti těchto skutečností se popsaného jednání dopouštěl s cílem nízkého uspokojení sexuálního pudu bez ohledu na to, že věděl, jaký to bude mít vliv na další vývoj nezletilé, zejména v sexuální oblasti.

Jednání obžalovaného popsané pod bodem 2) rozsudku pak bylo právně kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odstavec 2, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku, když bylo současně prokázáno, že obžalovaný jako otec poškozené, na kterém byla tato závislá, využívaje svého postavení v rodině, opakovaně, za účelem ukojení svého pohlavního pudu, osahával poškozenou na celém jejím těle, včetně prsou a pohlavních orgánů, a konal na jejím těle sexuální praktiky, jako je líbání a hnětení prsou vedoucích k jeho sexuálnímu uspokojení, stejně tak požadoval, aby se dotýkala jeho obnaženého pohlavního údu, současně ze stejného důvodu přiměl, aby se poškozená před ním obnažovala. Jak již bylo výše uvedeno, obžalovanému jakožto otci poškozené, se kterou žil ve společné domácnosti a vychovával ji, bylo dobře známo, že v době jeho jednání tato ještě nedovršila patnácti let, a že k ní má, jakožto její otec povinnosti, dané mu (nejen) zákonem. Při znalosti těchto skutečností, se popsaného jednání dopouštěl po delší období, s cílem nízkého

uspokojení sexuálního pudu bez ohledu na to, že věděl, jaký to bude mít vliv na další vývoj nezletilé, zejména v sexuální oblasti. Stejně tak ji vedl k získávání zkušeností s požíváním alkoholu, což může mít rovněž negativní dopad na její další život.

Subjektivní stránku jednání obžalovaného dovodil soud jednak z průběhu skutkových dějů, jednak ze závěrů znaleckých posudků k osobě obžalovaného. Obžalovaný je schopen se jednoduchým způsobem začlenit do sítě vztahů – rodinných, pracovních i v širším sociálnu, je emočně vázán na osoby své původní rodiny i na manželku a dceru. Nebyly zjištěny hrubší nedostatky v rovině základních poznávacích funkcí, v případě abstinence jsou u něj dány morální zábrany, je schopen i empatie a sociálního cítění. V případě vytýkané trestného činnosti tedy obžalovaný byl obeznámen s protiprávností svého jednání, přesto chtěl porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem (zájem společnosti na mravním a tělesném vývoji dětí, zdravém pohlavním vývoji, jakož i na řádné výchově dětí), a to bez ohledu na následky. Obžalovaný jednal v přímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

O trestní odpovědnosti obžalovaného neměl soud důvod pochybovat. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (viz výše), jednoznačně vyplývá, že obžalovaný byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání, vlivem chronického abúzu alkoholu pak byla sice snížena jeho schopnost svého jednání ovládat, avšak ve forenzně nevýznamném rozsahu. Navíc měl obžalovaný dlouholetou zkušenost s požíváním alkoholu, jakož i s vlivem alkoholu na jeho jednání. Obžalovaný je tedy za své jednání trestně odpovědný.

K ***osobě obžalovaného R.*** bylo zjištěno, že před vzetím do vazby byl zaměstnán jako vysokopecař v xxx. Zaměstnavatel nemá k chování obžalovaného žádné negativní připomínky. Ze zprávy z místa trvalého bydliště vyplývá, že obžalovaný nebyl projednáván před tímto orgánem pro přestupek. Obžalovaný má jeden záznam v opise rejstříku trestů z roku 1994, přičemž trestní stíhání pro trestný čin zatajení věci dle § 254 trestního zákona bylo podmíněně zastaveno. V současné době se tedy na obžalovaného hledí jako na osobu soudně netrestanou.

Při ***ukládání trestu*** soud hodnotil u obžalovaného R. všechny okolnosti důležité pro jeho druh a výměru, taktéž hodnotil okolnosti důležité pro přiměřenost trestní sankce podle ustanovení § 38 trestního zákoníku a ustanovení § 39 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, když rovněž přihlédl ke společenské škodlivosti protiprávního jednání obžalovaného a významu chráněného zájmu, který byl činem obžalovaného dotčen. Rovněž při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobě a poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Obžalovaný R. porušil zájem společnosti na ochraně práva každého na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, na řádné výchově dětí a na mravním a tělesném vývoji dětí. Obžalovanému polehčuje, že se na něj v současné době hledí jako na osobu netrestanou, tedy že před spácháním trestného činu vedl řádný život. Na druhou stranu obžalovanému ve smyslu ustanovení § 42 písmeno n) trestního zákoníku přitěžuje, že spáchal více trestných činů. Dále obžalovanému přitěžuje, že spáchal trestný čin využívaje něčí závislosti (poškozenou je jeho dcera, která jej brala jako autoritu a vůči které měl vystupovat jak ochránce). Soud nepřihlížel jako k okolnostem přitěžujícím ke skutečnosti, že se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl vůči dítěti ani že trestnou činnost páchal po delší dobu, neboť tyto znaky jsou součástí použité právní kvalifikace. Avšak ani tyto skutečnosti nelze opomenout při hodnocení osoby pachatele. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy a dospěl k závěru, že v daném případě je na místě s přihlédnutím k výše uvedenému ukládat obžalovanému trest ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby stanovené pro nejpřísněji trestný čin znásilnění dle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od pěti do dvanácti

let, přičemž se jedná o trest úhrnný dle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný je odsuzován za více trestných činů. Obžalovanému Janu R. byl tedy uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, když tento druh trestu snad bude pro obžalovanému dostatečným varováním do budoucna a zajistí jeho nápravu. Pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, zcela v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, neboť obžalovanému byl uložen za zvlášť závažný zločin trest odnětí svobody převyšující tři roky a nepřevyšující osm let.

Soud má za to, že takto vyměřený trest je dostačující jak z hlediska individuální tak z hlediska generální prevence.

Současně bylo obžalovanému uloženo ***ochranné léčení*** protialkoholní v ambulantní formě. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyplývá, že chronický abúzus alkoholu má na obžalovaného degradační vliv, potencuje jeho osobnostní rysy (oslabení seberegulačních sil, malá schopnost empatie a sociálního cítění), má vliv na jeho agresivní chování, jakož i na odtlumení sexuálních zábran. Pokud nebude obžalovaný dodržovat důslednou abstinenci, je jeho pobyt na svobodě nebezpečný, neboť nelze vyloučit překračování norem včetně agresivních projevů a odbrzděného sexuálního chování pod vlivem alkoholu. Znalkyně pak navrhla uložení protialkoholního léčení v ambulantní formě, neboť obžalovaný nemá dostatečný náhled. Provedeným dokazováním pak bylo prokázáno, že obžalovaný se vytýkané trestné činnosti dopustil v souvislosti se zneužíváním alkoholu, proto má soud za to, že jsou splněny podmínky ustanovení § 99 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku pro uložení ochranného léčení protialkoholního. Ve shodě se závěrem znalkyně má pak soud za to, že postačuje zatím uložení ambulantní formy léčení, když současně uloženým nepodmíněným trestem bude zajištěna poměrně dlouhá doba abstinence.

Soud dále rozhodoval o ***nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy.***

K trestním řízení se s nárokem na náhradu škody připojila *poškozená Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna,* a to s částkou nejméně 2.000,- Kč. Poškozená zdravotní pojišťovna však k oprávněnosti svého nároku a jeho výše nedoložila žádné listinné materiály. Relevantní skutečnosti pak nevyplývají ani z výsledků dokazování. Za této situace tedy byla poškozená Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, se svým nárokem na náhradu škody *odkázána* v souladu s ustanovením § 229 odstavec 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Se svým nárokem se pak prostřednictvím zmocněnce připojila i *poškozená A. R.,* přičemž žádala náhradu nemajetkové újmy ve výši 300.000,- Kč s tím, že tato částka by pro poškozenou mohla znamenat možnost, jak vydat svůj život správným směrem a nechat určité problematické aspekty své minulosti za sebou. Jednání obžalovaného vůči poškozené je pak o to závažnější, že osobou, která nemajetkovou újmu poškozené způsobila, byl její otec, který s ní žil ve společné domácnosti, a který měl pečovat o její řádný citový a mravní vývoj.

Podle § 43 odstavec 3 trestního řádu je poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře) – nepřímo však může mít i majetkové důsledky. Za způsobenou nemajetkovou újmu vzniká soukromoprávní odpovědnost, v rámci níž způsobitel (obžalovaný) za ni odpovídá, přičemž existence zavinění a jeho formy může mít podle okolností vliv na formu i míru zadostiučinění

(satisfakce), které může mít v závislosti na povaze porušeného práva podobu reparace (náhrady) peněžité i nepeněžité. V rámci adhezního řízení v trestním řízení je nutné z této občanskoprávní úpravy vycházet a v případě řádně a včas uplatněného nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v penězích vzniklé mu v důsledku trestného činu je soud povinen nejprve zkoumat, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu ve smyslu § 2971 nového občanského zákoníku, která mu vznikla v důsledku trestného činu obviněného, vůči němuž byl tento nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejeví postačujícím jen morální zadostiučinění. Při splnění podmínek podle § 2894 a § 2951 nového občanského zákoníku má poškozený nárok na náhradu v penězích. Proto, aby mohlo být v adhezním řízení o nároku na nemajetkovou újmu rozhodováno, musí se jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní, a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady.

V dané věci dospěl soud k závěru, že nárok poškozené na přiznání nemajetkové újmy v penězích je oprávněný. Je nepochybné, že obžalovaný svým protiprávním jednáním způsobil poškozené újmu ve smyslu ustanovení § 2971 nového občanského zákoníku, mezi vznikem újmy a jednáním obžalovaného pak existuje přímá příčinná souvislost. Jakýkoliv protiprávní zásah do sexuální sféry každého člověka je vždy traumatizujícím, zejména v případě nezletilých dětí pak s sebou pak nese závažné sexuální důsledky. Navíc za situace, kdy se tohoto jednání dopustí vlastní otec poškozené, tedy osoba, která by naopak měla být tím, kdo nezletilé dítě chrání, poskytuje mu emoční a podnětově bohaté prostředí, jistotu v mezilidských vztazích. V případě poškozené A. R. pak dle názoru soudu nestačí toliko morální zadostiučinění v podobě nepodmíněného trestu obžalovaného či změny výchovného prostředí, ale je na místě i zadostiučinění vyjádřené v penězích. Při stanovení výše nemajetkové újmy pak soud vycházel z míry zásahu obžalovaného do důstojnosti poškozené, když přihlédl k délce páchání protiprávního jednání, jeho intenzitě i opakování, jakož i skutečnosti, že obžalovaný zneužil závislosti své dcery na něm, zneužil její důvěry, nedospělosti a nezralosti a nezkušenosti v sexuální oblasti. Soud vzal na vědomí veškeré aspekty ustanovení § 2956 a § 2957 nového občanského zákoníku a dospěl k závěru, že v případě poškozené A. R. je požadovaná částka ve výši 300.000,- Kč opodstatněná a i přiměřená ve vztahu k poměrům obžalovaného. Za této situace tedy soud v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu zavázal obžalovaného k náhradě nemajetkové újmy v požadované výši.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.
Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

V Ostravě dne 27. března 2017

Mgr. Alice Erleová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karin Hancková